

ஸ்ரீதெ ரஜராராநுஜஜஹாஷெஸிகாய நஜ
ஸ்ரீதெ வெஹாரா ராநு ஜஹாஷெஸி ராய ந
ஸ்ரீதெ ரஜராராநுஜஜஹாஷெஸிகாய நஜ
ஸ்ரீ தெ நிமரான ஹாமுராவெ ந
ஸ்ரீயஹிரிநாயாய ஸ்ரீதெ நாராயணாய ந

த த வெ ர யி நீ

(த த துவ பே ர தி நீ)

ஸ்ரீரஜதக்ஷண மி பூணஜ் மூரூவஹவ
யாபவாஜி நிவாஸம் ய ஸ்ரீநாராயணம் வர
கூதாண வபநியொ ரஜராராநுஜாவியம்
தெ தாணவபிஸாஜீதி விஷ்ணு மூரூவஹஜ
கூவாயகூரூணாஜிஷிஷிய மூரூதெ க்ருகி
ஜஹாநததிக்ஷவாஜி ப்ருக்யமொவராய
கூதிக்ஷவியொவெகம் வணிக்ஷாநு ப்ருக்யமெ ஜஹம்
கூவயெவ க்ருகிஷெயம் க்ருக்யதாம் ஜிஷிஷிமொவர

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கரா
சாரியர் சில வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு கிரந்தம் செய்து வெளி
யிட்டார். அதற்கு பாதுகாஸஹஸ்ராவதாரதத்துவம் என்று
பெயர். அதில் 16, 17, 18 பக்கங்களில் ஒரு ப்ரஸங்கத்தைக்
கொண்டுவிட்டுக்கொண்டு, ஒரு விஷயம் எழுதியிருக்கிறார்.
அதாவது நபிரூராச்சான்பிள்ளை என்கிற ஆசாரியராலே
செய்யப்பட்ட த்வயார்த்தவிவரணபரமான ஓர் க்ரந்தத்தில்
“இப்பதத்தில் த்விவசனம் ஸத்விதீயமிவ்வுபாயமென்கிற ஸாதஸ
வசந்ததைத் தள்ளுகிறது. அவனும் அவளும் கூடி உபாயம்
என்னில் சரணங்களிரண்டென்ன வொண்ணது, நாவென்ன
வேணும். இவ்விருரும் ஸம்பரதாரநரென்னில் அவளும் தனி
யே உபாயமாய் அவனும் தனியே உபாயமாய் விசித்தமுபாய

மென்னும் ரீர்த்தை ரீரோதிக்கும். ஆகையாலே அவளுக்குப் புருஷகாரபாவமும் அவனுக்கு உபாயபாவமும் வ்யவஸ்தித மாயேயிருக்கும்” என்று வாக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. இவைகளின் அர்த்தத்தைத்தான் ஸ்ரீதேசிகன் ஸ்ரீரஹஸ்யதர்ய ஸாரத்தில் த்வயா திகாரத்தில்

உர ராலிதி மிகெழு வதீநெ ஸிஷ்ட வாயக
உதி ரெநெரிஓப் புகாது ஸ்ரீஉவவிரோயத
ஸவஸுரவதம் ப்ராஹ்மெஸரிஷ்டம் ப்ரயஜ்ஞாக்ஷ
விஸெஷு உரணலிக்ஷம் ந ஹி வாயிதாஹுதி
உரணாமிதி வசுஷ்ரீதி யது ப்ரவ ஹித்ய
மூர்தெஜோரபஹாஸ்யம் தததிப்ராபாந்யதொமய க்
ந ஸ்ரோஜி ஸவதீகெ ஸலிதீயொகிலாஹஸ்ய
தயாநெசுதயவராஜேஸ்ய டஸிதத மூரூஸாஹஸ்ய

என்கிற சுலோகங்களாலே துஷித்திருக்கிறார். ஆனால் க்ரந்த காரநுடைய அபிப்ராயத்தைச் சரியாக அறியாமல் த்வயத்தில் பிராட் டிக்குமுபாயத்வம் விவக்ஷிதமாகில் ஸ்ரீநாராயண உரணாநு என்றிப்படி பகுவசனந்தமாக இருக்கவேண்டும் என்று க்ரந்தகாரர் அபிப்பிராயப்பட்டதாக் கருதி துஷித் திருக்கிறார். ‘ரந்தத்திற்கு அப்படி அபிப்ராயமன்று. பிராட் டி ‘குமுபாயத்வம் விவக்ஷிதமாகில் ஸ்ரீநாராயண உரணாநு’

‘நிருக்கவேண்டுமென்றே அபிப்பிராயம். சில ஆசாரியர் ள ‘ஸ்ரீமந்நாராயணசரணம்” என்று எகவசனந்தமாகவிருந்தா லும் ஜாத்யேகவசனந்தமாகக் கொண்டு நாலு சரணங்களைக் கொள்ளலாமாகையாலே பிராட்டிக்கும் உபாயத்வம் அங்கீகரிக்கலாம் என்று அபிப்ராயப்பட்டார்கள். ஒருவரும் பிராட்டிக்கு முபாயத்வம் விவக்ஷிதமாகில் ‘ஸ்ரீமந்நாராயண சரணம்’ என்றிருக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படவில்லை. ஆகையால் இப்படி துஷித்தது சரியன்று என்பதே.

சில வருஷங்கள் கழித்து மறுபடியும் மற்றொரு க்ரந்தம் செய்து வெளியிட்டார். அக்கிரந்தத்திற்கு “ரக்ஷாவிலோசன பா பிராசிகை” என்று பெயர். அக் ‘ரந்தத்திலும் 9, 10, 11, 12 பக் ‘ளில் அதே விஷயத்தை எழுதியிருக்கிறார். தேசி

டக்ரர், கனில் தம்முடைய பூர்வாசாரியர் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
 விஷயம் சொல்லியிருக்கும் தூஷணக் முழுது
 பூர்வாசாரியர் மனவநு ஸ்ரீயோழிய ஒரு தூஷணமா து சரி
 யானதன்று. அதற்கு ஒன்றை உதாரணமாகக் காட்டுகிறேன்
 என்று சொல்லிவிட்டு முன்குறித்த விஷயத்தையே யெழுதி
 யிருக்கிறார்..... மூன்று ரஹஸ்யங்களுக்குள் ஒன்றான த்வயத்
 தினுடைய முதல் வாக்யத்தில் முதற்பதத்தில் இருக்கும் த்வி
 சத் தவியா யானி'கும் பூர்வாசாரியர்கள் ஒரே முமாக
 த்விவசனத்தாலே உபாயபூர்த்தி சொல்லப்படுகிறது என்று
 ஸாதிக்கிறார்கள். அப்படியே பிள்ளை லோகாசார்யரும் முழுக்ஷுப்
 படி என்கிற க்ரந்தத்தில் சரணெ என்கிற வித்தாலே உபாய
 பூர்த்தி சொல்லப்படுகிறது என்று ஸாதிக்கிறார். இதற்கு வியா
 யானம் செய்கிற மணாளமா முனி ' 'த்விசம் இர'ண்டு'கு
 மேல் மற்றொன்று புருச ஸஹியா மயாலே ஸஹாயாந்தர நிர
 பேக்ஷமான உபாயபூர்த்தி சொல்லுகிறதென்' என்று ஸாதித்
 திருக்கிறார்..... இதற்குத் தாத்பர்யமா துலோத்தில் ஏ
 வசனம் ஏத் த்ணதப்போலே பகுத்வத் தயும் சிலவழி ளாலே
 சொல்லச்ச'தியுடையது. அப்படியே பகுவ மும் பகுத்வத்
 தைப்போலே ஏத்வத் தயும் சில வழி ளாலே சொல்லச்'தி
 யுடையது. த்விவசனமோவென்றால் அப்படிப்பட்டதன்று.
 எந்த ரஸத்திலும் எந்த விதத்தாலும் த்வித்வமென்கிற ஸங்கி
 யையோடு கூடின வஸ்துக்களையே சொல்லும். இது சாஸ்திரம
 போகும்வழி. இந்த அர்த்தத் தத் தான் நயிராச்சா
 பிள்ளை தம்முடைய க்ரந்தத்தில் இன்னு' விசதமா ஸாதித்தி
 ரு'கிறார் என்றி முதலிய விஷயங்' இர'டாவது க்ரந்
 தத்தில் உள்ளன. ஆக இரண்டு க்ரந்த ளாலும் ஆச்சான்
 பிள்ளை க்ரந்தத்திற்கு பிராட்டி'கு உபாயத் ம் விவ நிதமாகில்
 த் யத்தில் ஸ்ரீநாராயண சரணர்' என்றிரு' கே'டுமென்றே
 அபிப்பிராயம். 'ஸ்ரீமந்நாராயண சரணர்' என்று இரு
 வேண்டுமெ'கிற அபிப்பிராயம் அடியோடு கிடையாது எ'ன்று
 அண்ணங்கராசாரியர் தீர்மானித்ததாக ப்பட்டது.

இ விடத்தில் மத்தியஸ்தரா ப'டிதர்கள் எல்லோ ர
 யும் மு' எடுத்துக் காட்டிய மணாளமா முனி ளின் 'தி
 யும் அதற்கு அ' ராசாரியர் அபிப்பிராயம் ர்ணிக்

ததையும் அ ரெடுத்துக்காட்டிய ஆச்சான் சிள்ளை ஸுடுத்தியையும் அதற்கு அவாபிப்பிராயம் வர்ணித்ததையும் நன்றாக மனதில் வைத்துக்கொண்டு, நாம் மேல் சொல்லப்போகிற விஷயங்களை ஸாவதானமாகப் பார்க்கவேண்டுமென்று மிகவும் வணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

இந்த விஷயத்தில் அண்ணங்கராசாரியர் தீர்மானித்தது அடியோடு பொருந்தாது. இவர் தீர்மானித்த அர்த்தத்தை இவரெடுத்துக்காட்டிய ஸுடுத்திகளிரண்டும் ஒருகாலும் சொல்லா. அந்த ஸுடுத்திகளுக்கு பிராட்டிக்கு உபாயத்வம் விவசுதிதமாகில் “ஸ்ரீமந்நாராயண சரணம்” என்றே இருக்கவேண்டும் என்கிற தாத்தாய்யத்தான் பொருந்துமென்றும், ஆ வே ஸ்ரீ தேசி ன் நான்கு சுலோகங்களாலே அதைத்துஷித்தது மிகவும் பொருத்தமுடையதே என்றும் நிரூபிப்பதற்காக தர்க்காரணவம் பண்டிதரத்தம் தர்க்கசிரோமணி, உத்தமூர் ஸ்ரீ-உப-விராகவாசாரியார் இப்பொழுது ஒரு க்ரந்தம் செய்து வெளியிட்டுருக்கிறார். அதற்கு ‘வசனக்ருத்ய விமர்சம்’ என்று பெயர். அக் க்ரந்தம் 22 பக்கங்களடங்கியது. அதற்குக் கண்டனம் என்று அண்ணங்கராசாரியர் ஒரு க்ரந்தம் செய்து இப்பொழுது வெளியிட்டிருக்கிறார். இதற்கு ‘ஸதாசார்ய ஸுடுத்திராக்ஷ’ என்று பெயர். இந்த க்ரந்தம் மு வுரை உள்பட 72-பக்கங்களடங்கியது. இந்தக் க்ரந்தத்தில் எழுதியிருக்கும் விஷயங்கள் முழுதும் பொருத்தமற்றவை என்று நிரூபிப்பதற்காக நாம் இக்க்ரந்தத்தை எழுதுகிறோம். இது ப்ரதிஜ்ஞாமாத்ரிசமென்று மத்தியஸ்தா ன் நினைக் வேண்டாம். ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் நன்றாக ஊன்றிப்பார்க்கில் உண்மை விளங்கும்.

நாம இதுவரையில் இவர் க்ரந்தங்களில் ஒன்றுக்ாவது கண்டனம் எழுதினதில்லை. இனி எழுதப்போவதுமில்லை, இக்க்ரந்தமொன்றுக்கே இப்பொழுது கண்டனம் எழுதப் புகுந்தோம். இதற்குக் காரணம் யாதெனில், முதலாகவெளிவந்த இவர்க்ரந்தத் தா ம் பார்த்ததும் இவர் க்ரந்தம் முழுதும் இவ்விதமாத் தானிருக்கும் என்று நமக்குண்டான நிச்சயமும், நாலும் இரண்டு கூடினால் ஆறு என்று ஒருவன் சொன்னால் ஏழு என்று ஸாதிப்பதற்கு மற்றொரு ன் எவ்வளவு க்ரந்தமெழுதினாலும் அது எப்படி அவனுக்கு சக்யமாகாதோ, அப்படியே இவர் முன்

காட்டிய இரண்டு க்ரந்தங்களிலும் இப்போது வெளியிட்ட ரக்ஷா க்ரந்தத்திலும் சொல்லிய விஷயங்கள் ஸாதுக்களென்று ஸாதிப்பது அடியோடு சக்யமாகாது. ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் இனி க்ரந்தமெழுதுவது அனாவச்யகமே என்கிறநீனையும், இந்த ஒரு க்ரந்தத்தினுடைய உண்மையான ரீதி வெளியானால் முன்பின் க்ரந்தங்களின் ரீதியும் நன்றாக வெளியாகும். இக்ரந்தமொன்றிலேயே அவசியம் நிரூபணியங்களான வெகு விஷயங்கள் உள்ளன. அவர் க்ரந்தங்களுக்குள் இதொன்றே முக்கியமானது என்று நம்முடைய தீர்மானமும். இவ்விதமாகவே அவரும் ஒருஸமயம் ஏதாவது ஒன்று எழுதிவிடலாம். ஆனதுபற்றியே நாம் அவருடைய பூத பவிஷ்யத்வர்த்தமான க்ரந்தங்களையும், நம்முடைய இக்ரந்தத்தையும் ஒரே ஸமயத்தில் கையில் வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் குறிப்பிடப்போகிற அவர் க்ரந்தங்களுடைய அந்தந்த பக்கங்களில் ஸாவதாரமாகப் பார்த்து உண்மையைப் பறிய வேண்டுமென்று மத்தியஸ்த பண்டிதர்களை அடிக்கடி ப்ரார்த்திக்கிறோம். இனி விஷயங்களை விசாரிக்கத் தொடங்குவோம்.

ரக்ஷாக்ரந்தத்தில் முகவுரை முதல் பக்கத்தில் “விராகவாசாரியர் பிராட்டியின் உபாயத்வவிஷயத்தில் ஸ்ரீதேசிகனுடைய வித்தார்த்தம் இன்னது என்பதை ஸ்பஷ்டமாக நிரூபித்துக் காட்டுவிலை” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இது ஸரியல்ல- விராகவாசாரியர், வசனக்ருத்யவிமர்சம் என்கிற தம்முடைய க்ரந்தத்தில் 10, 11-பக்கங்களில் “அவருக்கும் அவனுக்குப்போல் சரணவரணக்ரியாஸம்பந்தம் கிடையாது. அப்படியாகில் சரணஸம்பந்தம் ஸ்ரீக்குச் சொல்ல வேண்டும். ஆக விசேஷ்ய சரணத்வித்வத்தையே இது சொல்லுகிறது என்பது அதுபபந்ம். ஏவஞ்ச ஸ்ரீமந்நாராயணசரணர் என்று பஹுவசநாந்தமாக இருக்கவேணுமென்கிற ஆக்ஷேபத் த மூன்றாவது காரிகையால் பரிஹரிக்கிறார்” என்கிற அவதாரிகையாலும், விசேஷணத்திலும் கியாடிஸலேலிவ்யூ ஹுத வடிபுலஸவ்யம் வாக்யஸ்வாரஸ்யஸித்தம், இறற்கு விசேஷபாத மிராத்போது இதை அழிக்கலாகாது..... ஆக சரணவரணவிஷயத்வம் பிராட்டிக்குமுண்டு..... ஆகையால் ஸ்ரீசரணத்தை, யும் சரணமாகப் பற்றுவது மந்தரதாந்திய

விஷயம்தான் ” என்கிற மேல்வாக்யங்களாலும் ஸ்ரீ தேசிகனுடைய காரிகாவியாக்யானப்ரகரணத்தில் நாராயணனுக்குப்போலே பிராட்டிக்கும் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷர்த்தமாக சரணவரணகர்மத்வமான உபாயத்வமுண்டென்று ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவுள்ளத்தை ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டியிருக்கிறார்.

இதற்குமேல் முகவுரையில் “ வீரராகவாசாரியர் விமர்சத்தில் 21 வது பக்கத்தில் பிராட்டியின் உபாயத்துவத் தப்பற்றி ஸ்ரீதேசிகள் ஒன்றும் ஸாதிக்கவில்லை. ஸ்ரீக்கு விசேஷணத்வத்தை ஸ்தபித்துவிட்டால் பிறகு யதாப்ரமாணம் உபாயத்வம் எவ்வளவு தூரம் போய்நிற்குமென்பதை அவரர்களே தெரிந்துகொள்ளாமேன்று ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவுள்ளம் என்று எழுதியிருக்கிறார். இவர் அபிப்பிராயப்படிக்கு ஸ்ரீயின் உபாயத்வம் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறதென்றே விளங்குகிறது ” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விமர்சத்தில் 21-வது பக்கத்திலே “ ஆகையால் பிராட்டிக்கு அசக்திக்குக் காரணம் யாதொன்றும் இல்லையா கயாலுபகவானுக்குப்போலே ஸ்வீரஸம் ஸ்பாதிருக்குத் தடை சொல்ல யாதொரு ப்ரமாணமும் இல்லையாகையாலும் அஸங்கோசே இருவருக்கும் துல்யோபாயத்வமுண்டென்பது மற்றொரு பக்ஷம். ஸ்ரீதேசிகனும் ஸர்வபூர்வாசார்ய ஸம்மதமான விசேஷணத்வத்த ‘சரணே’ என்கிற த்விவசந்தத்தைக் கொண்டு தள்ளுகிறார்களுடைய பக்ஷத்தை நிராஸம் செய்து, சரணசப்தார்த்தசோதனமும் செய்துவிட்டால் பிறகு யதாப்ரமாணம் உபாயத்வம் எவ்வளவு தூரம் போய் நிற்குமென்பதை எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாமென்று அப்பக்ஷத்தை விரிவாக நிராகரித்தருளினார் ” என்கிற வாக்யங்கள் உள்ளன. இதில் மற்றொரு பக்ஷமென்பது யாருடைய பக்ஷம்? அப்பக்ஷத்தில் பிராட்டியின் உபாயத்வவிஷயத்தில் என்ன அர்த்தஸ்திதி ஏற்படுகிறது? எளிதில் தெரிந்து கொள்ளலாமென்பதற்கு எதை எவ்விதமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாமென்று அர்த்தம்? அவரவர்களே என்று எங்கே யிருக்கிறது? எளிதில் தெரிந்து கொள்ளலாமென்று சொன்னால் உபாயத்வத்திற்கு ஊசலாடுதல் எப்படி ஏற்படுகிறது? ஆக இப்படி அநுவதித்தது அடியோடு பிசகு பொய்யுமாம்.

இரண்டாவது பக்கத்தில் “வீரராகவாசாரியர் ஸ்ரீக்கு உபாயத்வம் விவக்ஷிதமாகில் ‘ஸ்ரீமந் நாராயண சரணா’ என்றே இருக்கவேண்டுமென்று ஆச்சான்பிள்ளையின் அபிப்பிராயமென்று ஸ்தாபிப்பதில் பெருமுயற்சி செய்யவில்லை” என்று எழுதியிருக்கிறார். பூர்வபக்ஷிகளை வெகுவிதமாக தூஷித்தால்தான் பெருமுயற்சி, செய்ததாகுமென்பது இவர் அபிப்பிராயம்போலும். விருதாவான தூஷணைகளால் விஷயம் வாராது என்கிற உண்மையை யறிந்த வீரராகவாசாரியர் கிறிதும் தூஷணம் செய்யாமல் விஷயத்தை மாத்திரம் மிகவும் நன்றாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்.

விமர்சகர்த்தத்தில் 5 வது பக்கத்தில் “இவ்விடத்தில் இப்பதமென்பதாலே ‘ஸ்ரீமந் நாராயண சரணா’ என்கிற பதத்தைக் க்ரஹித்திருக்கிறார் என்பதில் ஸந்தேஹமேயில்லை. இங்கு த்விவசனம் ஸ்ரீக்கு உபாயத்வ வ்யவச்சேதகம் என்று சொல்லுகிறார் என்பதும் நிர்விவாதம்” என்றும், 6 வது பக்கத்தில் “அவர் கருத்தாவது விசிஷ்டஸ்தலமான இவ்விடத்தில் விசேஷணத்திலும் க்ரியாந்வயம் விவக்ஷிதமாய் பிராட்டியுமுபாயமென்னில் அப்போது சரணசப்தார்த்தத்தில் நாராயணனுக்குப்போலே ஸ்ரீக்கும் அந்வயம் சொல்லவேண்டும். ஆக இருவருடைய சரண்களும் சேர்ந்து நாலாகையாலே த்விவசனம் அஸங்கதமாகிறது என்று” என்றும், 12-வது பக்கத்தில் “இவ்வளவால் ‘ஸ்ரீமந்நாராயணசரணா’ என்று ஆபாதனமே ஆச்சான்பிள்ளைக்கு அபிமதமென்பது அவருடைய பிரதம வாக்கியத்தாலேயே ஸ்பஷ்டமென்பதும்” என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு “இவ்விடத்தில்.....ஸந்தேஹமே இல்லை” என்கிற ஒரு வாக்கியமே ஆச்சான்பிள்ளைக்கு ‘ஸ்ரீமந்நாராயண சரணா’ என்பதே ஆபாத்தியமாக அபிப்பிரேதம். வேறுவிதமாக ஒரு லும் கொள்ளமுடியாது என்பதைத் திடமாகக் காட்டச் சீதி உடையதன்றோ? இவ்வாக்கியத்தின் அர்த்தத் த இவரே தம்முடைய ரக்ஷா ரந்தத்தில் 30 வது பக்கத்தில் “ஆச்சான்பிள்ளையின் ஸ்ரீஸூத்ரத்தில் இப்பதத்தில் த்விவசனமென்று உபரமமாகையாலே ஸ்ரீமந் நாராயணசரணா’ என்கிற பதமே அவருக்கு விவக்ஷிதமாதலால் மதுப்ப அவர் விட்டுவிட்டே

ஆபாதனம் பண்ணுகிறாரென்கை சேராது என்று பிறர் எழுதுவது அவிம்ருஷ்டாமணியம்” என்று அதுவதித்திருக்கிறாரே? இதைவிட எப்படிச் சொல்லலாம்?

இதற்குத் தூஷணமாக ‘இப்பதத்திலென்று தொடங்கியுள்ள வாக்கியம் வேறு. இரண்டென்னவொண்ணாது நாலென்ன வேணும் என்பதோடுகூடிய வாக்கியம் வேறு.” என்று அவ்விடத்திலெழுதியதும் பொருந்தாது. இரண்டென்ன வொண்ணாது என்கிற அம்சத்தைச் சிறிது விசாரிப்போம். எந்த விடத்தில் சரணங்கள் இரண்டென்று சொல்லியிருப்பதை ஆச்சான்பிள்ளை ஒண்ணாது என்று தடுக்கிறார் என்று பராமர்சித்தால் த்வயத்தில் சரணொள என்று சொல்லியிருப்பதை என்றே விளங்கும். ஸ்ரீ நாராயண சரணொள என்றாவது நாராயண சரணொள என்றாவது கேவலம் சரணொள என்றாவது எங்கேயோ சிலவிடத்தில் இருப்பதாகக் கருதி அதைத் தடுக்க த்வயவிவரண ப்ரகரணத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை ஆரம்பித்தாரென்று சொல்வது ஒருபடியாலும் சக்கியமாகாதன்றோ? ஒண்ணாது என்று எங்குள்ளதைத் தடுக்கிறார் என்கிற விசாரமே இங்கு முக்கியம். ஆகையால் ஆண்ணங்கராசாரியருக்கு இப்பதத்திலென்கிற பதம் எந்த வாக்கியத்திலிருந்தாலென்ன? எப்படிக்கும் இந்த விசாரம் த்வயத்திலிருக்கும் த்விவசன விஷயமென்பதில் ஸந்தேகிக் க் கொஞ்சமும் வழி இல்லையே?

இங்கு இந்த விஷயம் அறியத்தக்கது “இப்பதத்தில் த்விவசனம் ஸத்தீதியம் இவ்வுபாயமென்கிற ஸாஹஸ வசனத்தைத் தள்ளுகிறது. அவனும் அவளும் கூடி உபாயமென்னில் சரணங் ளிரண்டென்ன ஒண்ணாது. நாலென்ன வேணும்” என்பது ஆச்சான்பிள்ளை ஸூக்தி என்று இவரே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். இந்த வாக்கியங்களில் ஒவ்வொரு பதத்தையும் ஊன்றிப்பார்க்க வேண்டும். இப்பதத்திலென்பதற்கு ‘ஸ்ரீமந் நாராயண சரணொள’ என்கிற பதத்தில் என்று அர்த்தமென்பதை இவரே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். இங்கு த்விவசனம் ஸாஹஸ வசனத்தை எப்படித்தள்ளுகிறது என்பதை விசாரிக்கவேண்டும். பிராட்டிக்கு உபாயத்வத்தில் பர்யவஸிக்கக்கூடியதான சேரர் சொல்லப்பட்ட க்ரியாதிகளையுடையவளாக விருக்கையாகிற விசேஷணத்வத்தைக் கொள்ளில் இத் த்விவசனம் அதுபபன்னமாய்முடியுமா

கல் இது ஸாஹஸவசனத்திதத் தள்ளுகிறது என்று சொல்லக் கூடும். அனுபபத்தியோ த்விவசனத்திற்கு ஒருகாலும் சொல்ல முடியாது. ஸ்ரீக்கு உபாயத்வம் கொள்ளில் சரணசப்தம் அவளுடைய சரணங்கனையும் சொல்லுமென்று வைத்துக்கொண்டு அனுபபத்தி சொல்லுகிறதா? அவளுக்கு உபாயத்வமிருந்தாலும் மதுப் இருக்கையாலே சரண சப்தம் நாராயணனுடைய சரணங்களை மாத்திரம்தான் சொல்லுமென்று வைத்துக்கொண்டு அனுபபத்தி சொல்லுகிறதா? முதல் பக்ஷத்தில் ‘ஸ்ரீநாராயண சரணே’ என்கிற விடத்தில் போலே ‘ஸ்ரீமந்நாராயண சரணே’ என்கிற விடத்திலும் “ஸூநாடிநாஃ சிக்ஷாவிஷ்டாஜாகிஃ ப்ராயெண” என்கிற வாமநஸு உத்தராதிகள்படியே த்விவசனத்தாலேயே பஹு-புர்த்தத்ததைத் தெரிவிக்கலாமாகையாலே த்விவசனத்திற்கு அனுபபத்தி சொல்லமுடியாது. இரண்டாவது பக்ஷத்தில் த்விவசனமேயிருக்கவேணுமாய்கையாலே அடியோடு அனுபபத்தி சொல்லமுடியாது. ஆகையால் இந்த த்விவசனம் ஸ்ரீக்கு உபாயத்வத்தை எப்படித் தள்ளும்? அனுபபத்தியில்லாவிடிலும் தள்ளுமென்னில் பரபத்தே என்கிற விடத்தில் ஏகவசனமும் உபாயத்வத்தைத் தள்ளலாம். கிம் ஸஹுநா? நாராயணய இத்தயாதிபதங்களும் தள்ளலாம். அவனும் அவளும் கூடி என்கிற வாக்கியத்திலும் “சரணங்கரணென்ன லொண்ணுது நாலென்னவேணும்” என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? இவ்வாக்யத்தில் இப்பதத்திலென்கிற பதம் வராவிடிலும் ஸ்ரீநாராயணர்களுடைய பிரஸ்தாபமிருப்பதாலே “ஸ்ரீநாராயணவரணன், ஸ்ரீநாராயணயொஹாரணா ஸ்ரியொ நாராயணஸு உ வரணன், ஸ்ரீதொ நாராயணஸு வரணன், ஸ்ரீநாராயணவரணன்” என்கிற ஐந்து ஸ்தலங்களுக்குள் ஒரு ஸ்தலத்தில் பஹுவசநாபத்தி பண்ணப்படுகிறதாக அவசியமொப்புக்கொள்ள வேண்டும். இவைகளில் முதல் முன்று ஸ்தலங்களை ஒரு கூறாகவும் கடைசி இரண்டு ஸ்தலங்களை ஒரு கூறாகவும் கொள்ளலாம். முதல் முன்று ஸ்தலங்களிலோ “ஸூநாடிநாடி” என்கிற வாமனஸு-பத்திரத்தாலும் அதற்கணக்கிய மஹாகவிப்ரயோகங்களாலும் மீமாம்ஸா நியாயவிசேஷத்தாலும் த்விவசனத்திற்கே பஹுத்வத்த அர்த்தமா தாரா மாகக் கொள்ளலாமாகையாலே “இரண்டென்ன லண்ணுது” என்பது அடியோடு சீராது. இது

வி டியத்தை இவரே ரக்ஷாக்ரந்தத்தில் 351 பக் த்தில் “தவயத்தில்
ஸ்ரீநாராயண சரணை என்றோ ஸ்ரீநாராயணயோ: சரணை
என்றோ இருந்து அது பஹுவசனாந்தமாகத்தானிருக்கவேண்டும்
மென்று யாராவது ஆபாதனம் செய்திருந்தால் அவர்களை வர்ய
மாள் செய்ய இந்த வா ன ஸ்டிராதிகள் உபகரிக்கும்” என்று
எழுதியிருக்கிறார். ஆக பரிசேஷந்யாயத்தாலே துஸிஸிஷ்ட
மாயுட் இதுவாய் பாடிக்கப்பட்டிருந்தாலுமையே “ஸ்ரீமந்நாராயண
சரணாவஸ்தி” ஸ்தோத்ரவது ஸ்தலத்தில்தான் பஹுவசனாபாத
னம் ப ண்பய் டிருப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த ரக்ஷா
காரரே “இப்பதத்திலென்பது” இரண்டாவது வாக்கியத்தில்
இல்லை என்கிறார். வெகு வருஷங்களுக்கு முன்பே ஆச்சா
பிள்ளைக்கு ஸ்ரீமந்நாராயண சரணர் என்கிற ஆபாதன சரீரத்தி
லே அடிபாடு தாத்தபர்யமில்லை. ஸ்ரீநாராயண சரணர் என்கிற
ஆபாதன சரீரத்திலேயே தாத்தபர்யமென்று இரண்டு க்ரந்தங்
ளில் எழுதியிருக்கிறாரென்பதை முன்பே சொன்னோம்

இ ிகு நம்முடைய ஒரு கேள்வி. அதாவது: இரண்
டென்ன ஒண்ணை” என்பது எந்த வாக்யத்தில் பொருந்துமோ
அந்த வாக்யத் த இதுதானென்று எடுத்துக்காட்டவேண்டும்
எனபதே. இவர் அந்த வாக்ய விசேஷத்தைக் காட்டியேதிர
வே ிம். இ ருடைய ரீதியினாலே தவயத்தினருகிலும் போக
கூடாது. அப்படிப்போனாலும் மதுப் இருந்தாலும் சரணபதம்
ஸ்ரீயினு டய சரணங்களையும் சொல்லுமென்கிற பக்ஷத்திலும்
சொல்லாது என்கிற பக்ஷத்திலும் இவரிஷ்டம் நிறைவேறுது.
இருக்கும் தவி ச த்திற்கு ஒருவிதமான தோஷமும் சொல்ல
முடியாதா யாலே என்பதைச் சற்று முன்பே சொன்னோம்.
ஆ யால் முன்னெடுத்துக் காட்டிய ஆச்சான் பிள்ளையின் வா
த்திற்கும் அத்தோடு துல்யமான “தவிவச ம் இரண்டுக்கு
மேல் மற்றொ ிறு புரு ஸஹியாமையாலே ஸஹாயாந்தர நிர
பேக்ஷமா உபாயபூர்த்தி சொல்லுகிறதென் ” என்கிற மண
வாளமாமுனி று டய ஸ்டிராதிக்கு ஒருவிதமான அர்த்தத்
தச் சொல்லித் தலைக் டட்டவேண்டியது இவரு டய கட ம
யாயிருக்கிறது. இதுதே பரகருதம் முயமா விஷயம். இது
விஷயத்தை இவர் ஸ்தாபித்த பிறகுதான் ரக்ஷாக்ரந்தத்தில்
19 து ப் த்தில் “தவிவச நம் இரண்டிற்குமேற்பட மற்றொன்று

புகுர ஸஹியாமையாே என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியும் அதற்கு நமமு
டய கிவரணமும் சுஷ்ரிதாவித வண்டு தூஷுக்ஷிகிராடி
நலகுதர்களி லு விஜி வித வாமிஸார'களே அசை'
வும் போகாதா" என்று இவர் எழுதியது ஜங்கிக்கும் என்பதை
இவர் திடமா எண்ணியிரு வேண்டும்.

ஆக இவ்வ வால் இப்பதத்திலென்கிற ஸுலோக ஜாத கவாதிவாக்யதுல்பத்வம் வாராமைச் ச பிராட்டி குமுபாயத்வம் கொள்ளில் சர சப்தம் ஸ்ரீயின் ர னையு அவசியம் சொல்லவேண்டுமான யாலே த்வயத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயண சரணா என்று இப்படி பஹு சரணத்தமா தே தானிரு ிண்டு த்வி வசரணத்தமாகயிரு ங்கடாது எ றே ஆச்சா பிள்ளைக்கும் அபிப்பிராயம் கொள்ளவேண்டுமாகையாலே ஸ்ரீமந் நி மாத மஹாதேசிகள் ஆச்சான்பிள்ளைஸ் ராமி மதுப்பு இரு கும்போது சரணசப்தம் ஸ்ரீயின் சரணங்களை ஒரு ாலும் சொல்லாது என்கிற ஐம்சத்தையும், அப்படிச் சொ னாலும் ஸுநாடீநா லிக்ஷா ஷ்டா ரகி ப்ராபெண' என்று இவை முதலிய ப்ரமா நியாய ளாலே த்விவச மே நாலு சரண னையும் சொல்லக்கூடுமெ ிகிற அம்சத தயும் அறியாமைமாலே 'இரண் டென்னவொண்ணா நாலென்னவேணும்' என்று ஸாதத்திருக் கிருர் என்று திருவுள்ளம் பற்றி லுர ராமிதி வகதவூ ிதி யவ் ப்ரஸஜித்ய டுருஜெதாவஹாஸ்ய தததிவ்ர யாநுதொ2 யாக் என்று வஜ்ரெ வாயிதமா னுஷ ணத் தயருளிசெ யதார் என்று தீர்த்தது.

இரட்டாதுப் பத்திலே ராரி ரதார்ப்ப த்தில்
பூநாராயணசுரணர்' எ'று ஆபாத்ய சரீரத் த பஷ்ட
மாவே எடுத்து' ரட்டியிருக்கிறது" என்று லல்லபபட்டி
ருக்கிறது

இதுவும் அடியோடு பொருந்தாது. அங்கு பதி
யாது உதவ்வரோ வாய்க்காலித்
வாய் நெடீதூறலுரைநாடு அழிதி
யுடைய வரணாமிதி நிறெழுநூல் வீசியவ்விடையாழிதி
யகவுவன்திசு சுவாழிதல் தகவுநெடுநூலவனா
திவாயாநடுதொடையா மரநெடும் துழை

பாதுதொழுவ வதூரலு விசெஷணகொநாய , ஸி
புயாநெடுதொவையாவிவக்யாபாசெவ ஹி ஸ்ரீநாராயண
வாணாது உதிவதவ்யு விசெஷணதயாநதுதாஸு
புயாநெடுவிவக்யாபாசு- புயாநெடுதிவிசெஷணவாணாதி
கவிராஜாபெவதயாநிசெஷராசு | ஸத்யா உகண்ணலி
பெஷாநாஸஹிசுருதஉத்யு வணகவயநம் நஸுராசுஉதி
என்பது. இந்த பங்கித்கு என்ன அந்த்நமென்று விசாரிக்க
வேண்டும். கீழ் ஸ்ரீஜைவபிரொயதம் ' என்றும், ஸப
ஸுராஸதம் என்றும், த்விவசநத்திற்கு ஸ்ரீயின் விசேஷண
த்வத்தைப் பாதிக்க யோக்யதை உள்ளதாகக் கொண்டு, உபக்
பாதிசுரண ந்யாயத்தால் முதலில் சொல்லப்பட்ட விசேஷணத்
வம் ப்ரபலமாகையாலே அதை முடிவிறுக்கும் தூர்பலமான
த்விவசனம் பாதிக்காது என்று சொல்லப்பட்டது. வாஸ்தவத்
தில் த்விவசனத்திற்கு அதை பாதிக்க யோக்யதையே கிடையாது.
ஸ்ரீக்குமுபாயத்வம் கொள்ளில் பஹுவசனம் வரவேண்டியிருந்து
அது வராமல் த்விவசனம் வந்திருந்ததாகில் இந்த த்வி
வசனத்திற்கு விசேஷணத்வத்தைப் பாதிக்க சக்தி ண்டென்று
ஒப்புக் கொண்டு அந்த வாயத்தை விலக்க ந்யாயத்தைக்கொள்
வது ஆவத்கமாகும். இவ்விடத்திலோ ஸ்ரீக்கு உபாயத்வத்
தக் காட்டக்கூடிய விசேஷணத்வமிருந்தாலும் சரணசப்தம்
விசேஷ்யமான நாராயணனுடைய சரணங்களைச் சொல்லவேண்
டிய நிர்ப்பந்தமுள்ளதாகையாலே பஹுவசனத்திற்கு ப்ரஸத்
தியே இல்லாமையாலே விசேஷணத்வத்தை வாயிக்கச் சக்தி
யற்றதா வே த்விவசனம் நிற்கிறது. ஆகையால் இங்கு ந்யாய
ஸஞ்சாரம் அநாவச்யகம். ஸ்ரீக்கு அப்ராதாந்த்ரத்த விவகித்து
அதற்கனுகுணமான மதப் என்றும் ப்ரத்யயத்தை ப்ரயோகித்
திருக்கும்போது சரணசப்தம் ஸ்ரீயின் சரணங்களை ஒருகாலும்
சொல்லாதாகையாலே பஹுவசனத்திற்கு ப்ரஸத்தி இல்லையா
கையாலே ஸ்ரீக்குமுபாயத்வம் கொள்ளில் பஹுவசனமிருக்க
வேண்டும் என்கிற ப்ரஸங்கம் அவச்யகமேயாகும். இருவருக்
கும் துல்யமா ப்ரதாந்த்யத்தையே விவகித்து அ,ற்கு அது
குணமாக மதப் ப்ரத்யயம் ஸஹசப்தம் முதலிய வகளை ப்ர
யோகியாமல் இரண்டு பதங்களுக்கும் உதூ ஸமாஸத்தைக் கொண்
டால் அப்போது சரணசப்தம் ஸ்ரீயின் சரணங்களையும் சொல்

லக்கடிய சக்தி உள்தாதையாலே பஹுவசனம் வரவேண்டும் என்று ஆபத்தி பண்ணலாம். ஆக மதுப் முதலியவைகளில்லாமலிருக்கும் அநுஸரீஸத்தில் பண்ணக்கூடிய பஹுவசனபத்தியை மதுப்பிருந்து விசேஷணவிசேஷ்யபாவம் தோன்றுமிடத்தில் பண்ணினது அடியோடு பொருந்தாது. இப்படியிசையாமல் விசேஷணவிசேஷ்யபாவம் தோன்றுமிடத்திலும் வாஸ்தவத்தில் விசேஷ்யத்துக்குப்போலே விசேஷணத்திற்கும் சேரச்சொல்லப்பட்ட கிரியாதிருண்டாகில் த்வந்த்வஸமாஸத்தில் போலே வசனாதிகள் வரவேண்டுமென்று கொள்ளில் ஐக்ஷணவிரிவெழு ராஜிக்ருமதம் என்கிறவிடத்திலும் க்ருமதம் என்று த்விவசநம் வரப் பரஸங்கக்கும். ஆகையால் விவக்ஷாதீனமாக சப்தப்ரயோகம் பண்ணும்போது ஒன்றுக்குச் சாப்தமாக விசேஷணத்வம் சொல்லில் அவ்விடத்தில் விசேஷ்யத்தை அனுஸரித்தே லிங்கவசனாதிகள் வருமென்று எல்லோருமிசையவேண்டியதால் த்வயத்தில் பஹுவசநாபத்தி அடியோடு பொருந்தாது என்கிற அர்த்தம் இந்த காரிகாதர்ப்பணவாக்யங்களுக்கு ஸ்பஷ்டமாகத் தோன்றவில்லையா? இவ்விடத்தில் ‘ந்யூயா ஐக்ஷணவிரிவெழு ராஜிக்ருமதம் உக்ருத வன உந நஸ்யாக்’ என்கிற வாய்த்தை முக்யமாகக் வனிக்கவேண்டும். இங்குள்ள ‘ஸ்ரீநாராயண சரணம்’ என்பதை இவர் தமக்கு அனுசுலமா எடுத்தது கொஞ்சமாவது பொருந்துமா? இது ‘பச்யசகுந்தலாவண்யம்’ என்றால் ‘கவமே அம்பா’ என்று கேட்டதோடு துல்யமாகாதா? இருவருக்கும் ஸமப்ராதான்யவிவக்ஷையைக் காட்டும் ஸமயத்தில் மதுப் ப்ரத்யயத்தோடு கூட எப்படி எடுக்கமுடியும்? ஆகையாலேயன்றே மதுப் இல்லாமல் எடுத்துக் காட்டியது. “த்வயத்தில் ஸ்ரீக்கும் உபாயத்வமுண்டாகில் ஸ்ரீநாராயண சரணம் என்று இருக் வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லுவது சரியல்ல” என்றன்றே இவருக்கு அபிமதமான அர்த்தம் வேறுவிதமானால், வகிபூயாந்யுதெ உநயாக் வத்யாஸுவிஸேஷணம் நாயம் சுந்யூதாஸுபூயாந்யுவிவக்ஷாயாம் து சுந்யூ” என்கிற இந்த வாக்யங்களுக்கு என் அர்த்தம் சொல்லுகிறது. இந்த வக்ஷாகாரே அதைச் சொல்லித் தலைகட்டவேண்டும். ‘சரணநிதி வத்தவ்யம்’ என்கிற ச்லோகத்திற்கு இவர் சொல்லுகிற வியாக்யான தாத்பர்யத்தை அநு

ஸ்ரீதேசிக ஸம்பந்தாயஸ்தர்கள் உபாயத்வத்தை எவ்விதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்? பிராட்டிக்கு அப்ரதான்யமாவது என்ன? உபாயத்வமாவது என்ன? விசிஷ்டமூபாயமென்பதற்கு என்ன தாத்பர்யம்? ஸ்ரீக்கு தனித்து உபாயத்வமில்லை என்பதற்கு என்னபாடம்? என்று விமர்சிக்கப்படுகிறது ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூக்திகளையும் தத்வ்யாக்யாந ஸ்ரீஸூக்திகளையும் யதார்த்தமாக வேசித்தால் இவ்விஷயங்களினுண்மை நன்கு விளங்குமாகையாலே அப்படியிருக்கும் திகாரி விஷயத்தில் இந்த ஸாரஸங்க்ஷேபத்திற்கு வெகுமதிபெற அடியோடு அவகாசமில்லை.

ஸாக்ஷாந்மோக்ஷப்ரதான ஸங்கல்பாச்ரயத்வ மோக்ஷார்த்தபரஸ்விகர்த்தருத்வ ஏததுபயாத்மகம் ப்ரகிருதத்தில் உபாயத்வம். இப்படிப்பட்ட உபாயத்வம் பிராட்டி பகவான் இவர்களிருவருக்கும் தனித்தனியே உண்டு. பிராட்டிக்கு இவ்வுபாயத்வம் அனாதி பகவதிச்சாஸித்தம். பகவானுடைய உபாயத்வமோ பிராட்டியின் இச்சாஸித்தமன்று. இதுதான் உபாயத்வத்தில் பேதம். இதையிட்டே பிராட்டிக்கு அப்ரதானேபாயத்வ வ்யபதேசம். விசிஷ்டமூபாயமென்பதற்கு ஒரு சேதனன் விஷத்திலும் ஷுன் மாத்திரமாவது அவன் மாத்திரமாவது தனித்துமோக்ஷரூபஸம்பந்தான சங்கல்ப ததர்த்தபரஸ்விகாரங்களைப் பண்ணுகிறதில்லை என்று அபிப்பிராயம். உபாயத்வம் வ்யாஸஜ்ய வ்ருத்தி என்பதற்குமிதுவே தாத்பர்யம். உபாயத்வமில்லை என்பதற்கு பகவான் எப்படி அன்யேச்சானதினமான உபயத்வமுடையவனோ அப்படி அன்யேச்சானதினமான உபாயத்வமுடையதான இரண்ாவது வஸ்து கிடையாது. பிராட்டியோ வென்றால் அவனுடைய அனாதீச்சாஸித்தமான உபாயத்வமுடையவன் என்று தாத்பர்யம். பிராட்டிக்கு பதிபாரதந்திரியரூபமான அப்ரதான்யமாவது அவனுடைய இச்சாதினமான ஸர்வவியாபாரங் னையும் உடையவளாக விருக்கையே. இந்த அம்சம் எல்லாசேதனர்களுக்கும் துல்யமானாலும் இவளுக்கு மோக்ஷப்ரதான ஸங்கல்பாச்ரயத்வம் பரஸ்விகர்த்தருத்வம் ஜகத்ஸர்காதி வியாபாரவத்த்வம். ஏகோனஸமஸ்தசேஷித்வம் என்று இவை முதலிய ஆரங்கள் அனந்யதாஸித்தப்ரமாணங்களாலே வித்தி யானேஇதரசேதன ரக் காட்டிலும் நெடுவாசி உண்டு.

வத்தீஹதக்ஷாரள யாமகக்ஷாரள ஊ ஐக்ஷீநாராயணன் மதீர
 ரணஹிதௌ ஊ, லெ ஐயெடாஷெஸ்யஹிதௌ ஊ எ
 கிற வ்யவஹாரம்பேலே ஸ்ரீநாராய ன ஊ வி லாக்ஷா
 நொக்ஷாவாயஹிதௌ என்கிற வ்ய ஹாரமும் ஸ்ரீதேசி
 ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் அனைவருக்கும் அபிமததமமே. ப்ரமாண
 ஸம்ப்ரதாயங்களாலே பிராட்டியின் உபாயத்வ விஷயத்தில் இவ்
 ர்த்தஸ்திதியை இசைந்திருக்குமவர்கள் விஷயத்தில், இவரு
 டைய முகவு ரயில் 3, 4 பக்கங்களிலும், ரக்ஷாக்ரந்தத்தில் பல
 விட்களிலும் உள்ளதான “பிராட்டிக்கு ப்ரதா உபாயத்
 கொள்ளில் உபாயத்வித்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். அப்ரதான .பாயத்
 வம் கொள்ளில் அது புருஷகாரத்வத்திலேமுடியும்”. “விசிஷ்டமு
 பாய மென்றே தேசிக ஸூக்திகளிலுமேற்படுகிறது.” “பிராட்
 டிக்குத் தனித்து உபாயத்வம் சொல்லவழியில்லை” என்று இை
 முதலிய வாதங்கள் எப்படி ஸபலமாகும்? “ந லக்ஷீ” என்
 கிற காரிகார்த்தத்தையறிந்தால் எவ்விதமான உபாயத்வித்வம்
 அநிஷ்டமென்பது விளங்கும்.

இவர் ஸ்ரீதேசி னுக் பகவானுக்குப்போலே பிராட்டிக்கு
 லாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயத்வம் அனபிமதம் என்று ஸ்ரீதேசி
 ஸூக்திகளைக்கொண்டே உபபாதிக்கிறார்.

இது மிகவும் விசேஷமானது. இதற்குப் பதில் சொல்லு
 வதே அனுவசியமம். ஆகிலும், ஸ்ரீதேசிகன் ஸூக்திகளை அடி
 யோடு ஸேவியாதவர்களைக் குறித்து ஸங்க்ரஹமா சில ஸூக்தி
 களை மாத்திரம் எடுத்துக்காட்டுகிறேன். ஹரலீகாரஹி

த ரக்ஷாலு ஐஹி ஐததழ மூணாழி லீஹெஷு ஹிஸா
 ண்யஸ்ய விஸெஷணஸு | என்பது ஸித்தோத்யாயசோதனாதி
 காரத்திலுள்ள ஒரு காரிகை. இதில் பூர்வார்த்தம் எதற்கா ப்ர
 வர்த்தித்தது? லூரஜீவாய உபெயஸு லூரஹிவாழி
 உபெஷணெ ஸூயித் ஸூயிஸ வஸீ ஸ்ரீரோஹி வக்ஷாஷாஸு
 என்பது த்வயாதிகாரத்திலுள்ள ரரி . விஸெஷணாவி
 ஸெஷெணா ஸ்ரீ ராக்ஷஸாலிநா விஸிஷ்டஸ்ய வர
 லெஷ்யவொவாயகெந வரிமுஹ | ” என்பது ஸ்ரீ நி
 க்ஷேபரகையிலுள்ள ரரிகை. இந்தக் ரரி முன்றை

தத்வ 3

யும், யு க்ஷாடி துஷ்யை' எ' கிற ச்வேரத்தில் சொ'ன கு விபாத்தின்படியே பும்ஸ்த் பித்ருத் ப்ரசாஸித்ருத் வாதி னாே ப்ரதாபோத்தரனாய் தண்டதரனாய் நிற்கிற ஈச் வரணைப்பற்ற இழிவார்'கு ஸ்த்ரீத்வ மாத்ருத் ராதி னாலே ந்த மார்தவ வாத்ஸல்யாதி குணாக்ஷயத்தாலே இவள் அவனைப்பற்ற நம்'குப் டுரு நகாரமாகையும் ஈச்வர ஸ்வாதந்திரிய நியதமென்று ரொ'ளில் இப்படியே ஸஹதர்ம சாரிணியான இவளாலே விசிஷ்டனாய்க்கொ'டு சரண்யனாகையுமீச்வரஸ்வாதந்திரிய நியத மென்று கொண்டால் ஒரு ப்ரமாணத்திற்கும் விரோதமில்லை.' என்கிற த்வயாதி ரா ஸுத்தியையும் ஸங்க்ரஹருசி ள்ள அதி ராகிள் அவசியம் ஸேவிப்பார் ரக.

ஸ்ரீஷெஸரி னுக்கு ஸ்ரீக்கும் ப வா 'குப்போலே ஸா க்ஷாநொக்ஷே வாயக்யமிஷ்டந்தா'. இதற்கு ப்ராணந் ரு மு'ள எ'ப த உவவாழிக்க வெட் ப்படுகிறோம். ஸ்ரீஷெ ஸரி னு'கு ப்ரவதிமெ'று து'மான் ஒரு வாயவியெ ஷம் லி தமேயன்று. ஸவ்யுயிஷ்டஸூரு'வத்யாமம் ப்ரவ தி'கு ஐமெ'றே ஸ்ரீஷெஸரிக் திருவுன் ம் ஸ்ரீஹாஷு ராரு'கு ர ஸ்யுஷ்டாநத்தால் கொக்ஷமென்றே திரு வு'ம். ஹகியென்று து'மான் ஒரு உவாயவியெஷம் லி தமேய'று எ'று ஒரு ர் சொல் ப்புகு தா' இதற்கு பதி' கொல்லப் புகுவாருமு'டோ? க்யஷ! உ'கு இப் படியுமொரு ஸீலையு'டா? என்ற'றே இரு' ப்ராஹ்ம

இப்படிப்பட்ட அனன்யதாஸித்த' ளான பிராட்டி'குப் புருஷ ராத் ததைக் காட்டில் வேறுபட்டதான மோக்ஷோபா யத்வத் தப் பிரதிபாதி'கிற ஸ்ரீ 'தி'களை ஸ்ரீமத் ரஹஸ் த்ரஸாரத்திலேயே பலவிட'களில் ாணலாம். இப்படியிரு' ர க்ஷயில், 1 வது ப'த்தில் எம்பெருமா 'குச் சொல்லுகிற சரணவா ரீயீபா ம அன'ய ராமா'யம். அதில் கூறு ரொ'ள யா'குமுரி மயி'லை பது வி கியே திரும் இதனை ஸ்ரீதேசி திவ்விய'ஸ்ரீ 'தி'கே நிலைநாட்டும்' என றும், 7 வது பக் த்தில் ராமி தேசி னுக்கும் இவ்வளவே தான் விவக்ஷிதமென்று ப ஸ்ரீஸு'தி'னை'ொ'டு நிலை நாட்டினோம். இன்னமும் பல ாட்டுகிறோம்' எ'றும் சொ

லப்படடிருக்கிறது. ஆர் குபலஸுத்தி னையும் எடுத்து
 ஈட்டியிருக்கிறது. இது விஷயம் எப்படியிருக்கிறது? முன்
 ஈட்டப்பட்ட த்வயாதிரா ஸ்ரீஸுத்தியி் அ னுக்கு புருஷ
 ஈரத்வத் த இசையுமாபபோலே சர யத் த் த இ சந்தா
 லும ஒரு ப்ரமாணமும் விரோதி் ஈது என்று ஸ்பஷ்டதா
 மா அருளிச்செய்திருக் , இவர் அநே பக் கனில் டெ கு ம்
 ப்ரமத்தோடு ஸ்ரீதேசி னுக்கு பிராட்டியி் உபாயத் ம அபி
 மதமேயன்று என்று எழுதுகிறோ. இது ல தேசி
 ஸ்ரீஸுத்தி னி் அர்த்தத் தயதா த்தா அறியாததாலேயோ?
 அல்லது அறிந்திருந்தும் வஞ்சனையாலேயோ? நிச் மேற்பட
 வில்லை. இப்படிப்பட்ட இவர் ஈர்த்தத்திற்கு எவ் வு ப்ரா
 மா யம ஒப்புட் டொ ளலாம்.

மு வு ரயி் 5, 6 பக்க் னில் ஸ்ரீமந்ர ராயணசாரணை
 என்கிறவிடத்தில் த்விவசனமென்கிற வி் கத்தாடே னை சிஷ்ட
 யத் தச் சொல்லுகிற மதுப் ருபமான ச்ருதி் கு பாதம் சொ்
 வது நியாயமன்று என்பது சரியன்று. இவ்விடத்தி் வி் கத்
 திற்கு பாதம் ஒப்புட் டொ ளில் னை யர்த்யமே ரும். ஸ்ரீ் கு
 உபாயத் ம் டொ ளில் த்வித் த்திற்கு உபபத்தி பவியா
 த் றோ . ஆ யாடே சூக்யம் 1) பூகிஹத நா விவ
 ரீத வ ாவ டு என்கிற நியா த்தாலே இ கு வி் த்
 திற்கு பர பல்யமே ஒப்புட் டொ ள டே டும். மீமாம் ி ர

வடஸாநதி டு வெய 1) யடுவொ ஹ தி்
 என்கிறவிடத்தி் வடஸாநதி டு மெ் கிற பரிமா த்
 திற்கு க்ரியாருபமா ஈ பே மெ் கிற யா த்தில் ஸாக்ஷாத்
 தா நிலேசம் மபவியா மயாலே ஆனர்த்தத் ம ருகிறது
 என்று டொண்டு பரமப ரயாக ஸம்பந்தத் த உபபாதித்தது
 வா பேயஸய என்கிறவிடத்தில் ஷஷ்டருபமா ிருதி யயே
 டொ ஈ நயிபிதித்து வாயார்த்தத் த ர்ணித்திருக்கிறார்
 வா பேயஸமபந்தியா பசுயா த்திற்கு அ் மான யுப
 மெ் கிற த்ர யத்தி் மபந்தியான யாலே பரி ர விசே
 ஷத் த ஈ பேய மப்தி் என்று விவக்ஷி் கு றயி் லை
 ய் றோ என்று. அப்படியே இ கும் பிராட்டி் கு உபாயத்
 ம டொ ளளில் தவி் ச த்திற்கு ஆனர்த்த்யம் வரு டாலே

அதற்கு பலத்தையே ஒப்புக்கொண்டு மதுப் பரத்யயத்தையே உபலக்ஷணப்பாடாக நம்பிப் பிக் வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இது அடியோடு பொருந்தாது. பூர்வமீமாம்ஸையில் மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் முதல் பாதத்தில் 9 வது அதிகாரத்தில் ஸவஹாராதி என்கிற வாக்கியத்தை விசாரித்திருக்கிறார்கள் இவ்வாய்வார்த்தவிஷயத்தில் சூநயூக்யூ பூகி ஹதாநாடி என்கிற நியாயத்தைக் கொண்டுவரு தற்கு ஒரு விதமான காரணமும் இல்லை. எந்த மீமாம்ஸகரும் எந்த காரணத்திலும் ஸவஹாராதி என்கிறவிடத்தில் இந்த நியாயத்தையெடுக்கவில்லை. எடுக்கவும் முடியாது.

அந்த அதிகாரத்தில், ஸவஹாராதி கிங்கம் பூகாரணத்தாலும் சூநயூக்யூத்தாலும் வாஜிவெயத்திற்கு சுஜ்ஜெமென்று கொள்ளவேண்டும். கியாராடுவமான வாஜிவெயத்தில் ஸவஹாராதி கிங்காராடுவமான வரிணம் மிவெயரிக்காது என்பதில், வாஜிவெயமதமான ஹயூவாசூத்தில் முதலில் மிவெயரித்து பிறகு வா வெயத்தில் மிவெயரிக்கட்டும் என்று யூவஹிவகும். ஸவஹாராதி கிங்கம் ஸாராநாயிகாரணுவத்தாலே முதலில் யூவஹிவத்தில் ஸ்வெயரித்து பிறகு யூவஹாரா யூவமுள்ளதா வஸுயாமத்தில் ஸ்வெயரித்து இந்த வஸுயாமதாரா பூயாநமான வாஜிவெயத்தோடு ஸ்வெயரிக்கிறது என்றே அங்கீகரிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் அடியோடு யூவஹிவஹணத்திற்கு சூநயூக்யூமே வருகிறது. யூவஹிவஹிவத்திற்குக் கிஞ்சித்தும் ஸ்வெயரிக்காத ஹயூவாசூவாரதாபுரணத்தை காட்டில் வ்யவஹிதா யம் ஷொஷம் என்று பூர்த்திக்கு இப்படிக்கும் விரோதமில்லை. வா வெய யூ என்கிற ஷஷிக்கு ஸ்வெயரிமாத்திரமே யூமா யாலே அதற்கும் விரோதமில்லை. யூவஹிவஹிவ யூநவா ர்கிற சுயூத்திற்குப்போலே, வாஜிவெய யூடுவ என்கிற யூத்திற்கும் விரோதம் சொல்ல முடியாதா? வா வெயஸ்வெயரி வஸுயாம வஸரி

யடுவலம்பலங்கம் ஸவடிஸாரதிசுத்திற்கு உள்ளதன்றோ? என்பது லிபாநம். இவ்வுட்குயிதியில் சூநயுட்குயிதி ஹதாநாடி என்கிற ந்யாயத்திற்கு இங்கு புவெசிக்க என்ன வழியுள்ளது? ஸூகிவிஜேதாடியாலே வாஸ்தவத்தில் உபயுமமான அந்த பூரணத்திற்கு இங்கு பூரவயுத்தை அவலம்பித்து லிபாநம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸவடிஸாரதிசுத் என்பது ஒரு பதார்த்தம். அது ஸாஸ்யுட்கு யடுவமான விஜமன்று. வடுவடிவகூத்திலும் உபயுட்கு வாசுத்திற்கே இந்த பரிமாணத்தை ஒப்புக்கொள்ளுக யாலே அதற்கு சூநயுட்குயிதும் சொல்லமுடியாது. ஆகையாலே ஒரு பதார்த்தத்திற்கு பூயாநத்தைக் குறித்து ஸாக்ஷாத் கஜகூம் கொள்ளில் அப் பூகாணத்திலிருக்கும் ஏதாவது ஒரு வஸ்துவுக்கு சூநயுட்குயிதும் வருமாகில் பூயாநத்தின் கஜத்தைக் குறித்து அப்பதார்த்தத்திற்கு கஜகூத்தை இசைந்து பூயாநத்தோடு வரம்பராஸம்பலத்தையே அங்கீகரித்து சூநயுட்குயிததைப் பரிஹரிக்கவேண்டும் என்று இங்கு சிஷிதமான ந்யாயம். இங்கு ஸவடிஸாரதிசுத் வஸூ; பூயாநம் வாஜிவெயம்; கஜம் வஸூயாமம்; சூநயுட்குயிதம் யடுவடிவருவணத்திற்கு என்று ஒரு பகம். வடியுட்குயிதத்திற்கு என்று மற்றொரு பகம். ஸவடிஸாரதிசுத் திற்கு வடுவடிவகூத்திலும் லிபாநத்திலும் ரகூகாராந்திர சூநயுட்குயிதம் சொல்லமுடியாது. ஸூகிக்கு பூரவயுத்தை இசைந்தால் ஸவடிஸாரதிசுயடுவமான விஜத்திற்கு கியாயாஸிஸ ஹாஸ சூநயுட்குயிதம் வருகிறது என்றன்றோ இவர் சுவிபூயம். கிம் வஸூநா இவ்விடத்தில் ஷஷீஸூகியை அவலம்பித்து வடுவடிவகூதும் வானில்லை. விஜத்தை அவலம்பித்து லிபாநம் செய்யப்படவுமில்லை. ஆகையால் அந்த ந்யாயத்தை இங்கு சொல்லமுடியாது. ஆகையால் இவ்விடத்தில் சூநயுட்குயித தடிஜேஷு' என்கிற ந்யாயந்தான் பூவர்த்திக்கிறது. இந்த நியாயம் வேறு. சூநயுட்குயிதிஹதாநா வயு” என்கிற ந்யாயம் வேறு, அந்த ந்யாயத் தக்கொண்டு மீமாம்ஸகர்கள்

வஸுமாவா ரொதி” ‘யுடுவெ வஸு நிபுஜீத்’
வஸும வயபுகிசுரொதி” என்றிவ முதலிய வஸும
யுடன் ஸ்தானப்ரமாணத் தாட்டில் புகார பூர
ணத்திற்கு ஸூகிவிஜேதூபியாலே விஜமானப்ராபல்யத்
தையவலம்பித்து ஜேரூகிஷொரோயுட்கள் என்று அகீரிக்
கில் ஜேரூகிஷொரோம் ஸொயாமமா கயாலே அதற்குப்
பசுவில்லா மயாலே அகளுக்கு சூநயுடும் ருகிதது.
ஆகையாலே ஐவபுமமான ஸூநபூரத்திற்கே சூந
யுட்கு பூகிஹதாநா லீவரீத வராவை என்கிற ந்யா
யத்தாலேப்ராபல்யத்தை இசைந்து இதனாலே அவ
ளுக்குவஸுமாயாமாயுட்குத் தயே அகீகரி’கே’டுமென்று
ஸூவிஸெஷத்தில் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி
கூண்டுகெழுவயரோடுநொதா” என்கிற மந்த்ரத்திற்கு
யிபூரஸநஸாரியபூரூபவஜீதத்திற்கு ஐவபுயுத் த
யும் யகிவ்யகிஷெவது வஸுமாயா வூரெயெவரீநொ
தா ரூபா” என்கிற வாக்கியத்திற்கு பூராவயுத் தயும்
சூநயுட்பூகிஹதாநா’என்கிற ந்யாயத்தாலே இசைந்து
யிஷொரோயுட்குத்தையே நிர்ணயித்திருக்கிறார். இக்கு
அந்த மந்த்ரத்திற்கு விஜானூரொயெநாநூராயுட்கு
ரூநயுட்கு ஸூஷிதி

[illegible]

அதின் அ'த்தோடு ம்பந்தத்தையே அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று அந்த ந்யாயத்திற்கு அர்த்தம் என்று முன்பே சொன்னோம். ஸவஹாரதிவபூஜவெயஸ்ய யடுவொ ஹதி" என்பது உதாஹரணம். இவ்விடத்தில் ஆறு ப்ரமாணங்களுக்குள் அந்த ப்ரமாணத் தக் கொண்டும் சூநயட்கூத்ததைப் பரிஹரிக்க முடியாது. இந்த இரண்டு ந்யாயங்களுக்குமிப்படி விஷயவ்யவஸ்தை ய மீமாம்ஸகர்களே வர்ணித்திருக்கிறார்கள். வதுஸிதி இப்படியிருக்கூநயட்கூதாஜைஷு" என்கிற பிசுத்திலும் சூநயட்கூபுதி தாநா லிவரீத ஸ்வாவஸ்யு' என்கிற ந்யாயஸரீரத்திலும் சூநயட்கூஸவமிருப்பதும் அந்த அதி ரணத்தில் ஸவஹாரதி டு வெயஸ்ய யடுவொ ஹதி" என்ற வாய்த்தை எடுத்திருப்பதும் பார்த்துவிட்டு தாமாகவே சூநயட்கூபுதி தாநா என்கிற ந்யாயம் இவ்வாய்த்தில் ஸாரஸிதமென்றும், அந்த ந்யாயந்தான் ஸபிசுத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று முஹித்தும், சூநயட்கூம் ப்ரமாணக்குத்தா'ன்று முஹித்தும் ஸவஹாரதி எ'கிற விடத்தில் ஷஷ்ஞுதிக்கு லிஜானத்தில் ஐவபுஷுஞ் சொல்லப்பட்டிருப்பதா முஹித்தும், ஸவஹாரதிசூமே விஜ்ஜெம'று முஹித்தும், ஷஷ்ஞுதிக்கு ஸாக்ஷாஸ்வநாஸகரபுரயணை இந்த விஜ்ஜெநயட்கூமாகிறது என்று முஹித்தும் உவொஜாதத்தில் 6 பக்கங்ளில் இவரெழுதி ராய்'ள் ஸு, ராம் ஸஜாத் ரயத் தீர்ந்த என்றறியவும். இ ரி கு விஜ்ஜெ வாயெவி ந தஸ்யாநயட்கூஷு கிஷு பூ ரா டுவ" என்று எழுதியிருக்கிறார். இதற்கு னன அர்த்தமென்று எந்த மீ மாம்ஸகர்களே ட்டாலும் தெரியவில்லை என்றே சொல்லுகிறார்கள் உயத்தில் ஶி நவிஜ்ஜெ வாயெவி ந தஸ்யாநயட்கூஷு கிஷு பூ ரா டுவ என்று சொன்னால் என்ன பதில் அளிப்போகிறோரா தெரியவில்லை. யசுஹி புவவெந பூ ரா நவாயு ராந வி ஐவபுஷு பூ ரா நயட்கூஷு

ட ஹஜெத ” என்றதும் பிசகு. அப்போது உபயுக்த
 திற்கு சூநயுக்யும் வந்தே தீரும். சூநயுக்யுபுதிஹதா
 நாமென்கிற ந்யாயத்தாலே புவபுபுரணத்திற்கு சுசி
 ஹிசுசுரகம் ஸவட்யு புவலங்கிக்கும். இப்படியெழுதிய
 இவருக்கு மீமாம்ஸகர்கள் சூநயுக்யுவணிகர் என்று
 ஏன் பெயரிடக்கூடாது? இப்படி எழுதி க்ரந்தத்தை வெளி
 யிட்ட இவர், ந்யாயபுராணம் என்கிற சுவபெலியபுருஷத்
 திற்கு ஸிஸ்தீர்ணமானதும் ஸவட்யேரோஸகாமெவ்ரஹுடி
 யஜிமூமான ரீரோவாஸாயாஸாஹுடம் என்கிற பூராஹு
 நமொன்றை எழுதி வெளியிட்டு வரான உத்தமர் வீரராகவா
 சாரியரைக் குறித்து உவொஹாதம் பக்கம் 6-ல் “ சுநெந
 ஸாதநொ ரீஹாரீர ஸககபெவ பூஜிதம் ஹவதி ” என்று
 எழுதியிருக்கிறார். இங்கு இன்னுமொரு விசேஷத்தை எழுத்
 துக்காட்டுகிறோம். அதாவது பூபுதாயிகரணத்தில் ஸிஹ
 ஹவணடநஸையத்தில் வாஜிபெயஸ்யு’ என்கிற ஷஷி’கு
 வாஜிபெயயத்திற்கும் பூபத்திற்குமுள்ள பரம்பராஸம்பந்
 தத்தை சுபுமாகக் கொள்வதில் யாதொரு ஷொஷமுமில்லை.
 ஸாக்ஷாஹி பரம்பர என்று பிரித்துச்சொல்லாதே ஸாஸ
 ஸாபுதத்தில் ஷஷி வரும் என்றே ஸாஸுதத்தில் சொல்லி
 யிருக்கிறது. ஸோகத்திலும் ஷெவடி தஸ்யாஹா’ என்று
 புவஹாரமுண்டு. ஆகையால் வாஜிபெயஸ்யு யாபுவ.
 என்றே அந்வயம். வாஜிபெயஸ்யு ஸவடிஸாராஹி’ என்று
 கவயமில்லை. அப்படியானால் யாபுவடித்திற்கு ஸவடி த
 நா சூநயுக்யும் வரும். வாஜிபெயஸாஸாயாபுவத்தைக்
 குறித்து ஸவடிஸாராஹிவைத்தை விதிக்கிறது என்று சொண்
 டாலும் மஹாரவிநித்தைக் குறித்து பரிவிதத்தை விதித்
 தும் வாக்யத்திற்குப்போலே வாக்யத்திற்கு சூநயுக்யும்
 வரும். வாஜிபெயயத்திற்கு பூபம் கிடையாதன்றோ? ஆகை
 யால் ஷஷி பரம்பராஸாஸாயாதத்தைச் சொல்லுகிறதென்றே
 கொள்ளவேண்டும். அப்போதும் ஷஷி முக்யவ்ருத்தையே
 என்று ரீர ஸகர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் இவ்விடத்தில்

ரக்ஷா ரார் டெவடிதஸு நவா' என்கிற டுஷ்டானாத தப் பார்த்தார். வளஞ்சுனை விட்டு அவனுக்குப் பின்பு வலுன நவாவை எடுத்திருக்கிறபடியாலே ஒரு விசேஷமிருக்கிறது என்று க்ரஹித்தார். லிஷானத்தில் ஷஷ்யானது ரஜவெ யத்திற்கும் ஸவடிஸாராதிசுராவ வரி ர த்திற்குமுள்ள ஸவஸத்தைச் சொல்லவில்லையென்கிற விஷயத்தை மறந் தார். அல்லது அறியாமல் போனார். நவாவைக் கெட்டியா ப் பிடித்துக்கொண்டார். சுதிமஹிமமாக டுஷ்டானாதுக்கு மி வுமதுகுணமாக உவொடாதம் 6-வது பக்கத்திலேயே வாஜ வெயவஸவஸிவஸுயாமாஜவூத யுவாவூ டுஷ்டமத கௌந வாஜவெயமதகவவூவஹாரொவவதெ டுஷ்டதெ ஹி ஹொடெ டவி நவாரி டெவடிதஸுயாதி'அி வு ஹார என்று எழுதிவிட்டார். இந்த விசேஷத்தை நன்றாகப் பாருங் கள். ஷஷீ மிகவும் வுவஹிதமான ஸவஸத்தையும் ஸ ஸுரா சொல்லக்கூடுமென்று காட்டுவதற்காக நவாவை எடுத் தது என்பதை இவர் அறியாமல் போனாரே. இந்த வினா தத் தப் பாரு'கள்.

இனி இ ர் உயத்தில் சூநயபு டுஷ்டிஹதாநா என் கிற ந்யாயத்தை ஸனூரிப்பித்ததைப்பற்றிச் சற்று விசாரிப் போம். பக்கம் 5 ல் விவாராரம்பத்திலேயே டி உநராடுவ விஜத்தாலே என்றார். ஸாஸிபு ஸவடிவாவாநா லிஜ டிதூலிய்யதெ " என்று மீமாம்ஸ ர் சொன்னார்கள். இ தத்தான் விமர்சத்தில் பக். ம் 8-ல் டிவவநத்திற்கு டிசுமே பொருள். பிராட்டி உபாயம் து என்பது பொரு ளன்று... ஸாஸிபுரூடுவாவூஜாசு " என்று சொல்லியிரு கிறார். இ தப் பார்த்தபிறகும் டிவவநராடுவவிஜெந்' என்றெழுதுகிறார். ஸவடிஸெவ தஸூலிஜஸூநயபுக்ஷெ டுஷ்டாசு' என்றது எப்படிப் பொருந்தும்? ஸூக்கு உவாயகூத் தைத் தாராளமாகக்கொண்டாலும் உரணவடிஸூ ஸூஉரண வரகூ வி ஸஹவதீதி வகெஷ ஸநாஜீநாதிதிநூயெந வ ஹு த்தை சுடிடமாகக் கொள்ளலாமாயாலே சூநயபு

தத்வ 4

கூழில்லை. விரிபாணாதி தமான மற்றோர் வகைத்தில் சிவ வந்ததிற்கே உவபகியுள்ளது. சிவ வந்ததிற்கு வஹு க்வத்தை சுயுமாக்கக் கொள்வதே சூநயுட்குத்தில் வயபுவ லிக்குமென்னில் அபித்தபடியாக ஸுஜவாஸ சுநஹு' என்று எழுதியது சேராது. வாஸாயி ரணந்யாயாதி னாலே வஹு க்வத்தை சுயுமாக்கக் கொள்ளில் சூநயுட்குட ராது என் கிற சுவிபூயமன்றோ இங்கு தோற்றுகிறது. நெந்யா நூயணம் இவ்விடத்தில் வரவழியில்லை என்பதை அபித்தபடி யாகவே சொல்லப்போகிறோம். மேலும் வஹுக்வத்தை க்ர ஹித்தாலும் சிவமுமுள்ளதாகையாலே சிவவந்ததிற்கு, வ ஸுயுட்குங்களுக்கும் யபுவபூந்யுட்குவது 'கூவு' என் கிற ரக்யத்திற்கும்போலே ஸவபூதநா சூநயுட்குமும் சொல்லமுடியாது. ஆகையால் அபாயுட்குவிஷயத்திலும் இந் நியாயத்தை ஸுரிப்பித்து இவர் சீரோஸ ர் னால் தமக்குக் கிடைக்கும் சூநயுட்கு வணிகர்' என்கிற பெயரை சிவபூவ ஸுயுட்கு உவதி' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஷுபமா ஆக் கிக்கொண்டார் என்று முடிந்தது.

உவொஹாதத்தில் 6 வது பக்கத்தில் யதாவதூயுதே' என்று ஆரம்பித்து வாஸாயிக்ரணந்யாயத்தாலே சிவவந்த திற்கே வஹுக்வத்தை யுமா க் கொள்ளக்கூடுமாயாலே பூக்யத்தில் சுநந்யாலிபமான உவஸ ஹாரங்குட இல்லை' என்று வீரராகவாசாரியார் எழுதியதாக சுநுவதித்தி ருக்கிறது. விஸுபுத்தில் எந்தப் பக்கத்தில் எந்த வரியிலாவது வாஸாயிக்ரணந்யாயத்தை அவலம்பித்து உவஸ ஹாரத் திற்கு சுந்யாலிபியைச் சொல்லியிருக்கிறாரா? இவ்விஷயம் அந்த க்ரந்தத்தில் எங்கும் காணப்படவில்லைமேய். விஸுபுத்தில் 10-வது பக்கத்தில் மேலும் இக்கே சுநந்யாலிபமா உவஸஹாரங்குட இல்லை. வரணஸுவத்தாலே இருவரு டைய வரணங்களுடும் க்ரஹிக்கவேண்டியிருந்தாலும் பூயுதி ஸுதவெஸரிஷுத்தை விடமுடியாது என்று சொன்னேனும், வாஸுவத்தில் பூதிக்கு விஸுஷுமான நாராய டைய

வர 'ளின் திசுத்தையே சொல்லுவதால் ஒரு விரோதமும் இல்லை" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு திவ்வநத்திற்கு நய்யாலிசி எவ்விதமாக உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

வர ஸவம் தீதுவ் இருந்தபோதிலும் ஸ்ரீயின் வரணங்களையும் சொல்லக் கூடியதுதான். ஆகையால் அவளுக்கு உபாயகம் கொள்ளில் வரணாநு என்று வஹுவநாநாமகவேதான் இருக்கவேண்டும். அப்படி பிராமம் திவ்வநமேத்திருக்கையாகிற ஸாமர்த்யத்தாலோ இஸ்ஸாமர்த்யமாகிற

நய்யாலிசியையுடைய உபஸம்ஹாரத்தாலோ முதலில் ஸ்ரீசு என்கிற இடத்தில் ஸ்ரீக்கு உபயுக்கணகம்தான் கொள்ளவேண்டும் என்கிற ஈதத்தை வரணஸவம், ஸ்ரீவரண்களையும் சொல்லக்கூடுமென்கிற சுஸத்தை இசைத்தாகிலும் ஸ்ரூதிலிஜ்ஜைதூதி நய்யத்தாலும் உபகூராயிகரணநய்யத்தாலும் இப்படிச் சொல்லக்கூடாது. முதலில் ஸ்ராவலி மான விஸேஷணகத்தை அதுஸரித்து திவ்வநத்தத்தான் நயிப்பி 'கவேண்டுமென்று இதுவரையில் கிரவிக்ைதாம்.

ஸத்தவத்தில் முன் சொல்லிய ஈமர்த்தியமும் அதையுடைய உபஸ ஈரமுமில்லை என்றே ஏற்படுகையாலே அந்தநய்யங்களை இங்கு கொண்டுவரவேண்டியதில்லை. வரணஸவம் ஸ்ரீயின் வரணங்களையும் சொல்லக்கூடியதா இருந்தாலன்றோ சுநநய்யாலிசி யிருப்பது. சுத்ர ஸ்ரீயொழி யபூவாயகம் ஸ்ரூசுதவரிட வர வடிஸு தடியவர வெபாயகதாயா சுபூர

ஸூ தயா வஹுவநஸெஸுவாவதெதிலுபவநதீநுவபஸூசு என்கிற நய்யா நுவபவதிபன்றோஇங்கு திவ்வநத்திற்கு நய்யாலிசி. இது இங்கு கிடைக்கமாட்டாது. ஸ்ரீக்கு உபாயகமிருந்தாலும் தீதுவ் இருக்கையாலே வரணவடம் ஸ்ரீசரண' னைச்சொல்லாதன்றோ? ஆகையாலே வஹ-

வநபுஸகியில்லாமையாலே தி வநத்திற்கு நுவபவதி சொல் முடியாது. நய்யாவி (ஸ்ரீக்கு உபாயகம் கொள்ளிலும்); தி நத்திற்கு உபவதிபென்கிற விகியே ஈள

தன்றோ ? ஆகையாலே ஸாரஸ்யத்தாலே ஏற்பட்டது நிலை நின்றுவிட்டது என்கிற அர்த்தத்தில் வாக்யங்களுக்கு ஸ்ஷடமாகத் தோற்றவில்லையா ? இங்கு சுந்யாவிலிவிஷயத்தில் வாஸாயிகரணந்யாயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறாரா ? பாருங்கள். இவ்விதமாக வாக்யத்தினையடுத்த யறியும் திறமை உடைய இவர் ஸ்ரீதேசிகன் ஸுருத்திகளை உபநிஷதவாசைப் படுகிறார். இப்படிப்பட்ட சுந்யாவிலியைத்தான் ஸ்ரீகாரிகாடிவடிபுணத்தில் ‘ விஸேஷணதயா சுந்யதரஸ்யரூபாயா ந்யவிக்ஷாயாஹு ப்ரயாநஹுதவிஸேஷ்யரணனிக்ஷாராபெயவ தயா நிஷேடஸாஹி’ என்று உபவாதித்தருளினார். ஸ்ரீஸாராஸ்யாதிதியிலும் ‘ வக்ஷொபஸம்ஹாரபெயஸ்யுக்ஷே யம் ந்யாயஃ- ப்ரயாநவிஸேஷ்யரணனிக்ஷாவிப்ரபெயொவவஹஸ்ய சுந்யாவிலிஷ்ய உபஸம்ஹாரஸ்யஸ்ய ரணாவித்யஸ்ய உபநிஷதயா தா கெசுமேதேந டி ரொஹாரிதெத்யாஹ விஸேஷேதி’ என்று இவ்வுந்யாவிலியே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டு ஸுருத்திகளையும் ஸ்ரீதேசிகன் வாக்யத்தில் ஸ்ரீக்கு விஸேஷமான நாராயணனுடைய வரணங்களின் அகிஷத் தயே சொல்லுவதால் ஒரு விரோதமில்லை என்று விமர்சனத்தில் எழுதியது. இப்படி ஸ்வயம்ஸத்திலும் வரஸ்யம் வர ஸ்ஷடமாகும் காரி ருஷ்டிபுணஸுருத்திக்கும் ஸ்ரீஸாராஸ்யாதி ந்யுருத்திக்கும் ஸ்ஷடமாகத் தோற்றமிருக்க, இவர் காரி ருஷ்டிபுணத்தை சுஸே சுந் சுருமாயும் ஸாராஸ்யாதி ஸ்ரீ ஸ்ரீதியை ப்ரதி ஸ்ரீமாயும் ஸ்ரீவித்தா ஸ்ரீதியை விவிருமே. க ரெசுமே என்ற வாக்யஸாரஸ்யமன்றோ இதற்கு ஸ்ரீதரமான ரம். இதற்குமேல் ர ஸ்ரீயில் இதுவிஷயத்தில் வாஸாயிகரணந்யாயத்தைச் சொல்லியதாக தாமாகவே ஸ்ரீவித்தாஹ் ரண்டு சுந்யாந்யாயணம் வணிக்ஷதிருப்பது சுஷ்டி க்ஷுபா சுஸேஷ்ய கரொதி” அன்றோ?

மேலும் இங்கு அவ்வநத்திற்கு வஸுஹத் , யு-
மாகக் கொள்ளுகையாலே உதாபுக்கு வெஸரிஷ்யும் ஸ்ரீ-

மென்று சொல்லாமையாலே எப்படி சுநொநூநூயணம
வரும்? ஸாரஸூத்தாலும் பூரணாநூயெத்தாலும் வொ
ய பூரணஸ மில்லாமையாலுமன்றோ துபூக்கு வெ
ஸிஷ்டத்தை சுயபூமாகக் கொள்ளுகிறது. இங்கு மதுப்புக்கு
உவாயதவயபுவலாயியான வெஸிஷ்டம் சுயபூமென்பதற்கு
ஸாரஸூமொன்றுமே அமையும். பூரணாநூயங்கள் மிகு
தியே. ஸவரிகரொ ராஜா ஸாமத என்கிறவிடத்தில்
போலே இவ்விடத்திலும் ஸாரஸூலிப யபுத்திற்கு வொ
ய மெஸமும் கிடையாது. இவருமிதுவரையில் வொய ஸ
மத்தையுமெடுத்துக்காட்டவில்லை. வுருஷ ராசுவெவொய
கூபூரணஸ்ஸூதிக்கையே காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். அவை
ள் உவாயகும் கிடையாது என்பதை ஸாதிக்கச் சக்தியற்
றவைகள் என்பது ஸுஸூஷ்டம்.

இவ்விடத்தில் ஹவானுக்குப்போலே ஸ்ரீக்கும் ஸாக்ஷா
நொக்ஷாவாயகமுண்டென்னுமிடம் 'ஹூயஸம் ஸுணு
ஸ க்ஷெவ நஸூதியெ ந ஹூயஸா | ஸூகா வ காரு
யதெந ரக்ஷா ரவூபூஜிதீ | அக்ஷநாராயணா ரார
ஹிதீதெ நெஸூதி ' வாயநு ஸவரிகுஜி ஸீ புதூ
வூநுகூதியதா || க்ஷநாராயண விஸூதி ஹாவெ கூ
தஸூதி சவாயநு ஸவரிகுஜி வாதகாநு ஹவா
மரெ நெவாசா யபிவா ரொஹா உவாயஸூ வரிவெ
ஹஜிநாய தாவெ அக்ஷநாராயணாவுஹ ஸஸவா
காரநு ஸவபூநுவாயநு ஹதீ ஸயபூ | விவா கரணெ
தெஷா மொகஸஜி ஹவெதஸா சூகி நூ ஸஜா 'வூ
வூநெஷுவ புஜியா ஸயபூ ஸ புஜா ஸ புஜெஸெஷு
பூ ஸூஸூ ஸ புஜா ரக்ஷிஷூதி ஹரிஸ்ரீநாநு
தாதிதி மிஸூயச சூதாதீயஹ ஸ பு மிஷ்டிஷூ ஸ்ரீ
வதெ வஜெ உவாயம் வுணு அக்ஸ துவெய
விவி ய உகி தெ ஸக ம் ஹெஜு ஸாஸூ-ஸாராயபுதஹ
பு புஸிபுத வரதெ தஹ மொவாய ஸெந தெ ஸா||
என்று ஸக்ஷநாராயணர் ஸாக் குறித்து ஐந்து அங்கங்களோடு

மேலும் அங்கு னுதவு ராசிகையில் யொமாடி-
 யெ பூவையாகி பூவிலாயுடவரகெ ஸகி னுதிவிரோ
 யாகி உவைய விஜாதி தடிநுரொயெந நெயிதி வடு
 டுவகைய கி யொமூராயு-நுதி டுவவிஜாதி-யொமூர
 யுடலு வடிவ னுதநாஜாலகாசு யொமூராயு லீ ர டு
 ஹி ராஜாநயுகி ' என்று அருளிச்செய்திருக்க ரலே
 உயலிஷயத்தில் அந்த ராஜாநயுகியைச் சிறிதும் அவலம்
 பிக் முடியாது. வடுவடுவகையுடையுமப்படியே, மதுப் ப
 னுதியென்றும் ஸரணவரண டுகுத் த விஜமென்றும்
 இங்கு கொள்ளவேண்டும். இப்படியாகில் உதாப்பு'கு எந்த
 யுடத்தில் ராஜி? வெஸரிஷ்டுத்திலென்றால் விஜாநுத்
 தில் இந்த வெஸரிஷ்டுத்தைத் த'ளவேண்டியதான யாலே
 அப்போது மதுப்பு'கு எந்த யுடத்தைக் கொண்டால் ஸர
 ணவரணகடுகவிஜம் வாயிதமாக அந் யிக்கும்? ஆ ரச
 பதத்திற்கு ஹவாணையும் மஜாவடித்திற்குத் தீர்த்தத் தயும்
 யுடமாக ' ரொட் ' அந்த லி'கங்கள் வாயிதமா
 யி'கி'றன அல்லவா? ஆ யால் சூகாஸாயி ர ஸுகி
 கு' பூகுகலிஷயத்திற்கும் ஸம்பந்தமே சமம் இல்லை. யு
 ஸெ கவி ஸிடி-விஸெஷெ ராஜஸு ஸஷ ' ராஜஸு
 யுடலீகாரெ ஸஜிவிஷாஹுதயொமூராயு-நுதி-டுக
 விஜாநய பூலஜுகெ, தது ஸுத ' ஸஷஸு
 ராஜி வரித ' ஸஜிவிஷாஹுதவிஜா யொமூராயு-
 கை ராஜயணியு நயா யொமூராயு-நுதி டுவகவிஜ
 வாயபூலஜாகி எ'பது அங்கு வி கிதா ஸம், இது பூகுக
 தத்தில் விஜாநுத்தில் னு ராஜமும் ராது. டேசராதது
 மாத்திரமே அன்று. விபரிதமும். இ'கு அந்த நயாயம் வரில்
 மதுப்புக்கு ரந்த அர்த்தத்தை 'வா ' ரொ டாலும்
 அ' ர்த்தத்தில் ஸரணவரணக டுவிஜம் யித்தேதீரும்
 வடுவடுவகையோ மதுப்பிஷயத்தி' அந்தவி' த் த ஒழிக்
 வே ' டும் என்று கு பாடுபடுகிறார். ஆன யா' இவருக்கு
 அந்த நயாயம் ஸுரு' யாகும். இதனாலேயே சுதுவ

வனொழி' என்பதை எடுத்ததும் பூயொஜநமற்றது என்று தீர்ந்தது. விரோபாணாவெந வாயுபாயகனாவாயொமாகி

இதனாலேயே அடுத்தபடியாக கிணாசு தேவன் பூயெ ' என்று ஆரம்பித்துச் சொன்ன விஷயம் முழுதும் தானே நழுவி விட்டது என்று வித்தமாயிற்று. இவ்விடத்தில் ஸந்தேஹலேசமும் கிடயாத் தே.

உபோத்தாதத்தில் 10 11 பக்ங்களில் ஸ்ரீஸாராஸாடிநியில் முரொஸாடிநியில் மிஷ்யு வாடின' என்பது இங்கெடுத்தது பொருந்தாதென்று கருதி சில வாக்யங்களை எழுதியிருக்கிறார். இதுவும் ஒரு விநோதமே. இங்கு வாடிவீயநத்தில் பத்நிக்கு அர்வயம் இல்லையாகில், ஸாடிநிய' என்று சொன்னது எதற் ? குரு ப்ரஹ்மசாரி யன்று என்று அறிவிப்பதற்கா ? பத்நி யிருக்கிறாள் மரணமடையவில்லை என்று அறிவிப்பதற்கா ? பத்தில் வெறுமனே நிற்கிறாள் என்று அறியப்படுத்தவா ? இப்படிச் சொல்வது எப்படியிருக்கிறது ? பக்கத்தில் குண்டின முதலியவைகளும் ஃபி நுக்கு உள்ளனவே. மல்லிநாதன் எப்படியாவது போகட்டும். ஹாகவிக்கு கதியென் ? இது இருக்கட்டும். முதல் ஸகடத்தில் தயொஜபுதுஹதா வாடின ராஜா ராஜீ வ ராய' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அக்கு எப்படி ராஜ்யம் ? அவ்விடத்தில் பத்நியைத் தள்ள வழியில்லையே என்று விஸேஷாடியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது கிழத்தனமிருந்து பிறகு ஃபிஷ்யு ஹத்தாலே அருந்ததிக்கு யௌவனம் வந்துவிட்டதோ ? ஃபிஷ்யின் வாடிங்களை அரசனும் அருந்ததியின் பாதங்களை அரசியும் பிடித்தார்கடென்னில் அரசிக்கு ஃபிஷ்யாவாடிவீயநம் வலியாது. இது இஷ்டந்தானென்பது சுருஷிதம். இங்கு வாடிவீயநமாவது உவகாராகி வாடிங்களை உத்தேசித்துச் செய்யும் பூராமே என்று கொண்டால் சங்காஸமாதாநங்களுக்கு அவகாசமே இல்லை என்றும் சொல்லுவார்கள்.

ஸ்ரீஜஹஸ்யசூயஸாரத்தில் சில விஷயங்களை எடுத்து மிரவிர்த்தது தங்கள் வாடி பூவாயபுவிஷயமன்று. அவ்

விதமாகச் சொல்லும் சில வடுவகூடிகள் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று விஸ்தாரமாகச் சொல்லிவிட்டு அடித்தபடியாகவே 16 வது பக்கத்தில் 'எழுதுகிறார் வ சுவலுர வத பூவ வவெரிஷ்டு' பூயபீருதல்' என்றதனால் விவகூடிக்ற பொருள் தேசிகனுக்குப்போலே ஆச்சான்பிள்ளை முதலான லகல சுவாயுர்கட்கும் ஸம்மதமே யாதலால் அதை வாயிக்க ஒருவரும் நினையாதிருக்க, ந ஹி வாயிதா லெழுதி' என்றது சுபுலகூபுதிஷெயமாகவே தலைக்கட்டு தலால் இது ஸீலாஸாஸூத்தில் பூகூபிவமான காரியை யே என்பது திடமாகத் தெறி நிற்கும்" என்று. இது அடியோடு பொருத்தமற்றது. இவரால் ஸுஷித்கப்பட்ட முன் சொல்லிய வடு டுவகூடிகளே இவர் ரீதியாலே இக்காரி கயால் ஏன் நிரஸிக்கப்படக்கூடாது? வெவெரிஷ்டுமாவது இங்கு ஸா ணவரணகி யாமயிகுரூவலிஸெஷணகூடி இ த இசை யில் 12-வது பக்கத்தில் பிராட்டிக்கு தீரும் என்று இவர் சொல்லியபடியே வுரூஷகாரகும் லிசித்து விடும். 10 ல் இவர்கொல்லியபடியே வுரூஷ ஈரகூமும் அவர் ளுக்குகூறி ஷ்டும்தானே. ஆக சுபுலகூடி அப்படி? இதன்றோ ராரி ர பூகூஷவத்திற்கு இவருக்கு திடமான பூரணம். இவருடைய வடுவடூவாயுர்களை உயத்தில் ஸாணவரணகூடிகூவத்தை பிராட்டிக்கும் இசைந்து அதற்கு வுரூஷகாரகூவத்தி் வயடுவலாநத்தை அங்கீகரித்தார் ' என்கிற விஷயத்தை விஸேஷத்தில் 18 19 20-பக்கங்களில் ஈண்க. ஆகையாலே இவ்விஷயத்தை இவரும் இசையே ண்டியவரே. ஆகையால் இரண்டென்ன வொண்ணாது ஈன்று சொல்லும் ஒரு ரே தனித்து நின்றார் என்பதைத் திடமா அறியவும்.

18-து பக்கத்தில் உயத்திலுள்ள டி உநாஹுர ஸாஸத்திற்கு வஹுஉரணங்களும சுயடூமாகலாம் என்பது இருடைய வாடிம. அதற்காகச் சில பூ ணண்களும் காட்டுகிறார்' என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது இதுவும் பிசகே. உயத்தில் உரணவடிம் இரண்டு உர ' ணைத்தான் சொல்

மும். நாலு வரணங்களை ஒருகாலும் சொல்லாது என்று நிரூபிப்பதற்காகவே விசும்பம் வந்தது. அதில் 6 ல் வர வடம் நாராயணனுடைய வரணத் தச் சொல்லுகிறது. அதற்கு மேல் சிவவநம். அது எதற்கு சிக்ஷைச் சொல்லும்? நாராயணவரணங்களுக்குத்தானே. அப்போது சிவவநம் எதைத் தள்ளும்?.....அப்படியே வெகு நாராயணவரணங் கும் பாயமல்ல என்று இவ்வளவுதானே வவநத்தாலே விலிக்கும்' என்றும், சிவவநம் இருப்பதாலே இரண்டு நாராயணவரணங்களையே 'ரணிக்கவேண்டும் என்று இவ்வளவு தானே ஏற்படும்' என்றும், 8-ல் மதுப் வந்த இடத்தில் ஸ்ரீக்கு வரணஸபாபுடையம் வாராது எ' பதை ஆச்சா பிள்ளை நினைத்திருந்தால் சிவவநம் தள்ளுகிறது' என்று சிவ வநவ்யொஜிநத் த இப்படி வர்ணித்திருக் மாட்டார்' என்றும் 10 ல் ஸ்ரீக்கு விசேஷமான நாராயணனுடைய வரணங்களின் சிக்ஷையே சொல்லுவதால் ஒரு விரோதமும் இல்லை' என்றும், 11 ல் அப்படி ஸ்ரீதனோடு அந்நாயிக் கிற விசேஷத்திற்கு சுமாமுணமாகத்தான் விஜயவநாழி னைப் பூயொழி 'கேவனும்' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உயத்தில் சிவ வநம் வஹுக்ஷைத் தச் சொல்லாமென்பது இருடையவும் இவர் வடுவடாயாயுர் ளுடையவும் சுவி பூயமே யொழிய மற்றொருவரு டயவும் விபூயமன்று. ஆகையால் 32 ல் சிவவநத்திற்கும் வஹுக்ஷம் சுயுமாக லாம் என்பது ஸகலஸாஸ்திரங்களிலும் நினைத்தும். சிஷ்ய வ ந புலகு.....சுயுபு கு லாஸ...ஸநாதிநா.....ரவி ர சிபெந...பூயுசுந் உத்யாதி' என்று உ மதசிவவ நத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நு ழித்தது எந்த 'ரந் தத்திலிருப்பதை என்பது தெரியவில்லை விசும்பம் 4 ல் சிவ வநத்திற்கு எ' யும் டு வெஷ்ய யுமன்றென்பது ஸரியல்ல என்று தொடங்கி ஸாகரணஜீரோஸாயு காரஸா ஸூம் னையும் சிவாகவிபூயொமத்தையும் எடுத்து ஈட்டி, ரக்ஷாவிரொய ஸா ஸுக்ஷாரிசெ யில் 10 ல் தெடிசிவிய

திதழ் என்றாம்பித்து ிவநனா நெவம் ஸ டாஸவட
யாவி ிகவவிரிஷ்டவஸு ரகுனொயநெ ததூரதா ி
வநஸு ிதெடுஷா ஸாஸுஸாணி' என்று இவர் எழுதிய
ிவவநத்தின் ஈசிய' கண்டித்திருக்கார். அடுத்தபடியா
ஆக வனகவவநவஹுவநங்களைக் காட்டிலும் ிவவந,
திற்கு ஒரு விரெஷம் இருப்பதாகச் சொன்னதும், அதிலும்
வரணன் என்கிற இடத்தில் சொன்னதும் ஸாஸாணிகமன்று'
என்று எழுதியிருக்கார். ஹா ஸகாஸிரெயில் காட்டின ிய
ித்திற்கு வி ஸட்டத்தில் ஈட்டின ஹும் ஏ' ஸரியானதன்று?
இப்படியிருக்க உயத்திலுள்ள ிவநாஸவரணஸவத்
திற்கு வஹுவரணங்களும் ஈயடமாகலாம் என்பது இவரு
டைய வாதம். அதற்காக கு ஸாணன் காட்டுகிறார்"
என்று 18 ல் பண்ணிய நுவாடம் எப்படியிருக்கிறது? இப்
படி அவர் சொன்ன ிவவநவெஷ்டித்தைக் கண்டித்திருக்க
33-ல் 'ஹஸம் ிதூ ஸாடீ' ராஜகக்ஷணவீதெகன்' ரா
ஸு கஹு-லீதா' என்றிவை முதலிய விவரங்கள் இவ்
விடத்தில் எதற்காகவோ தெரியவில்லை. இங்கு அதிலும் வர
ன் என்கிற இடத்தில் சொன்னதும் என்பதற்கு, உயத்தில்
வர வடம் பிராட்டியின் வரண்களையும் தடுவாயகா
ஸுவமரெ வஸும் சொல்லவேண்டுகையாலே வஹுவவ
நமே ரவே' மும் என்று சொல்லும்வர்கள்ரீதூ ஸீநாரா
ய யொஸாரணன் என்கிற இடத்தில்போலே வரணவடம்
ஸ்ரீவரண்களையும் சொன்னாலும் ஸநாஜீநாடி' உதூாடிநா
யத்தாலே ிவ நமே வஹுவததைச் சொல்லுமன்றோ?
ததஸ ிவவநனா நெவ ஸவடூ ஸவடூ...ிவந
' என்று ி' எ் எப்படிச் சொல்லுகும் என்றுதாற்பர்
யம். தள்ளுகிறது' என்பதும், புகுர ஹியாமையாலே' என்
பதும் வடாதநாசேராதா என்பது வர தாதூயும்.
4 ல் ஸீஹாஷுஸாதி' யும் ஸுவதெவீய ஈகூத்
தயும் எடுத்துக்காட்டினது எதற்ா . இவர் ஈடிய ி
வநவெஷ்டித் தத் தடுப்பதற்கன்றோ வி ஸடும் 4 ல்

புலுவெண்ணு ராலாறு யதெ என்கிறவிடத்தில்
பூர்திவழிகம் ஆறு யாகக் களைச் சொல்லுவதாலே திவ்வநத்
திற்கு வஹுகு யுமென்று வளண்டோஸ்யுகரணத்தில்
ராஜீவிசையில் திண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று சொல்
லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன ஸாராயணம் வந்தது?
ஹாஜீவிசையில் திவ்வநத்திற்கு வஹுகு கயுமென்று
சொல்லியிருக்கிறதன்றோ? இவ்வளவாலேயே இவர் நியமம்
ஒடிப்போகவில்லையோ? திவ்வநத்திற்கு ஓரிடத்தில் வேறு
உவவதி சொல்லியிருந்தால் இவருக்கென்ன லாபம்?

ராகெஷ 35-ல் ‘அயத்தில் ஸ்ரீநாராயணவரணன்
என்றோ, ஸ்ரீநாராய யொஸ்ரணன்’ என்றோ இருந்து
அது வஹுவநாஹமா த்தானிருக்கவேணுமென்று யாரா
வது சுவாஹம் செய்திருந்தால் அவர்களை வாய்மாளச்செய்ய
இந்த வா நஸுபுத்ராடிகள் உபகரிக்கும்’ என்று சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது.

அயத்தில் துவீ இருக்கச்செய்தேயும் ‘இரண்டென்ன
வொண்ணது நாலென் வேணும்” என்று சொல்லுமவர்களுக்கு
ஸ்ரீநாராய யொஸ்ரணன் என்பதற்கும் ஸ்ரீநாராயணவர
ணன் என்பதற்கும் ‘வாசியுள்ளதோ தெரியவில்லை. ஸ்ரீக்கு
உவாயகமுண்டாகி’ உதுவீ இருக்கிலும் வரணவடம் நாலு
வர ‘களைச் சொல்லியே தீரும் என்றே ஆச்சான்பிள்ளை
யி’ தாதுயுமென்பதை முன்பே டூபமா ஸ், ரபித்திருக்கி
றோம். ஆகையால் வா நஸுபுத்ராடிகள் வாய்மாளச்செய்ய உப
ரிக்கத்தட்டெ? மேலும் ஸ்ரீநாராயணவரணாநு’ என்றே
ஆபாதம் ஆச்சான்பிள்ளைக்கு உதிதென்று கொண்டாலும்
இர ‘டென்னொ ராண்ணது நாலெ’னவேணும்” என்பதற்கு,
ஸ்ரீநாராய வரணன் என்று சொல்லக்கூடாது ஸ்ரீநாரா
யணவரணாநு என்றுதான் சொல்லவேண்டும்’ எனும் தாது
யுத் த ஒருபடியாலும் சுவாமிக்கமுடியாதா யாலே இந்த
ஆச்சான்பி னை வாடித் த ரநஸுபுத்ராடி ‘நிரஸித்தே
தீரும், சுவாஸ்ரீரத்தை எப்படி கொண்டாலும் வா .ந

ஸூத்ராஜி ஸ் வாய்மா ஸ்செய்ய வஹிணஸூக்தியுடையவைகளே. இப்படியிவர் ஸ்ரீஹாராயணவரணாநு என்று சூவா டநம் அடியோடு கூறவிதம் என்று நெடுநாளாகச் சொல்லிக் கொண்டுவருகிறார். இப்படியிருக்க வாஹுசாஸஹஸூவதார ததத்தில் 18-வது பக்கத்தில் ஸ்ரீஹாராயணவரணம் என்று வரகவநமாநுமாகவிருந்தால் ஜாதெதுகவநாவிபூயத்தா லே வரணவதஹ்யபூதீதி தடையில்லாமலுண்டாகும் என்று சில ஆசார்யர்கள் கூறிவாயப்பட்டார்கள். ஸ்ரீலீ தாராசி வாஹவாமி' என்னுமாப்போலே ஸ்ரீநாராயணவரணாநு' என்று நிஷேபுமிருக்கவேண்டும் என்று சில ஆசார்யர்கள் கூறிவாயப்பட்டார்கள். ஸத்யமாகச் சொல்லுகிறேன். இது வரையில் ஒருவராவது ஸ்ரீஹாராயணவரணாநு' என்றிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை என்று எழுதியிருக்கிறார். இதை முன்பே சொல்லியிருக்கிறோம். இங்கு ஸ்ரீநாராயணவரணாநு' என்பதோடு துஷ்யமாக ஸ்ரீ ஹாராயணவரணம்' என்பதை எடுத்திருக்கிறார். உடனே ஸ்ரீ ஹாராயணவரணாநு' என்றிருக்கக்கூடாது என்று ஸத்யமிடுகிறார். இதென்ன வினோதம்! இதென்ன பாராபீழ்ச்சுத்தி! இது என்ன ஸாஹஸம்! பாருங்கள்!! இவர் ஸகல விசுவாங்கனையும் துனிப்புல் மேய்கிறவர்கள் என்று அவலீலையாகச் சொல்லிவிடுகிறார். திதுவஹ் அன்றே இங்கு வஹுசாஸஹஸூதீதிவிரோயி. வர வநமாபிருந்தால் அந்த விரோதம் எங்கு போய் விட்டதோ தெரியவில்லை. ஒரு ரல் ஜாதெது வநம் அந்த விரோதத்தை விழுங்கிவிட்டதோ. ஸ்ரீக்குமுபாயத்வ' கொள்ளில் ஸ்ரீஹாராயணவரணம்' என்றுமிருக்கலாம். ராதெது

வநத் தக் கொள்ளலாம் என்று எந்த ஆசார்யர்கள் கூறிவாயப்பட்டார் னோ தெரியவில்லை. அந்த கூறிவாயத்தை ஆச்சார்பி'னைக்கே ல்பிக்கலாமே. வேறு ஆசார்யர்களைத் தேடுவானேன்? ரலென்னே னும் என்பது இப்படிச் சொல்லவிட'கொடுக்க வில்லையென்னில் ஸ்ரீநாராயணவரணாநு' என்று சூவாடிம கூறிவெறுகம் என்பதற்கு அந்த

வாழும் முழுவதும் இடங்கொடுக்கவில்லையென்பதைப் பல
 , டவை சொல்வியிருக்கிறோம்.

36 ல் ஷஹாடு யாவிகளை மாத்திரம் நோக்கி ஒரு விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆச்சான்பிள்ளைக்கு "ஸ்ரீ ஹாராயணமரணாநு" என்கிற சுவாடி-நத்தில்தான் தாது யட்மென்று கொண்டாலும் ஒருவிதமான ஷோஷமும் செல்ல முடியாது. அதின் பூகாரத்தைப் பிறகு வெளிப்படுத்துவோமென்று.

[illegible]

வொண்ணது என்றன்றே அப்போது கூடும். வாசிதஸூ
சூடிகள் ராஜாசுங்கனே. உரணவடம் ஸ்ரீயின் உரண
கூடும் சொல்லுமென்றிவர்களைசந்ததாலே த-வ-சுக்கி
ஹிசுசுராமன்றே என்பதே.

விசுடத்தில் 6 ல் ஸ்ரீ ஹாராயணவரணஸ்ரீ ஸ்ரீஹாரா
ரணவரணாஸ்ரீ என்று இருந்தால் ஸ்ரீயின் உரணங்கூடும்
வாங்கிக்கொள்ளலாம். சிவவநம் இருக்கையாலே அப்படி
கூடாது என்கிற ரகசாகாரருடைய விபூயத்தை வட்டி
என்றே வட்டாது என்றே சொன்னால் வட்டி தயும் க்ரஹிக்க
லாம். வட்டி என்றால் பட்டத்தை க்ரஹிக்கமுடியாது என்பது
போலுள்ளது இது' என்று உ-விஷித்தார். இதில் என்ன தோ
ஷமுள்ளது. வட்டி வட்டாது என்ற இ-த்தில் வட்டத்திற்கும்
ஸ்ரீதொ ஹாராயணஸ்ரீ உரண வரணாஸ்ரீ என்கிற இடத்
தில் ஸ்ரீயின் உரணங்களுக்கும் என்ன வாசியுள்ளது. உவாது
ஸவமோ சுப-ஹாரத்தைச் சொல்ல சக்தியற்றதே. வவநம்
செய்யும் ராயம் எ-உ-து என்கிற விபூயம் ஸு

ஐதமாகாதோ. இது ஒருபுறமிருக்கட்டும். ஷெவ-தவ-
ஷெ-தவ-வட்டாது என்றிருந்தால் யஜு-தவ-தவ-ததையும் வா-
கிக்கொள்ளலாம். ஷெவ-தவ-வட்டி என்றாலோ அது முடியாது
தன்பதுபோலுள்ளது இவ்வாயம் என்று ஒருவர் சொன்னால்
அதற்கு என்ன பதில் இவர் சொல்லப்போகிறார்? யஜு-தவ-
வமில்லையே என்று சொல்லப்போகிறார் இதற்கு மாதிரி
துப் உ-ளபாது ஸாவா யவிஷயத்தில் ஸ்ரீஸவம் இருந்த
தோடும் இல்லாததோடும் வாசியில்லை என்பதே. ஆ ரகசா
'ரந்தத்தில் 5-ல் சொன்ன விஷயம் ஸஜ-தமென்று வித்
தித்தது. இத்தால் 5-ல் உயத்தில் உரணவ-மே ஸவ-
மா த் தெரிவித்திருப்பது கொண்டும் ஹாராயணனாகிற ஒரு
'ய'திக் ஸார , ரணாஷெஸு-தெ ஷெ-திதமாகிறது
எ-பதை, எளிதிலறிந்துள்ளலா' என்கிற திருவுள்ளம்
கொண்ட ஆச்சான் பி-னை' என்று எழுதியதும் மிகவும்
வாசிதாஸூ-ம் என்று தீர்ந்தது. ஸவ-தவ- ஷெவ-தவ-

ரோமிய, வுசுவிஸிஷ்டெ டெவடிதூரோமிய என்கிற இடத்தில் ஸ்பஷ்டமாக வனகவயநம் இருப்பதாலே டெவடிதூன் ஒருவனுக்கே சூநயநக டுகும் தோற்றுகிறது என்கிற வாக்யத் தோடு இவ்வாக்யம் ஒக்கும். இவ் வாடித்தைத் தடுப்பதற்கே அன்றோ விமர்சகர்தம் பிறந்தது.

ரெகெஷியல் 55-ல் 'உத்தமூர்ஸ்வாமி வாதங்கள் வீணானவையென்பதை ஞானோணி ர்கள் நன்குஉணர இவ்வளவே போதும். மற்றுமுள்ள அவருடைய உத்திகளைத் தனித்தனியே எடுத்துக் கழிக்க சுவஸ்யுகெதெ இல்லை என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

விமர்சகர்த்தத்தில் 3-ல் 'ஜாதெயுகவயநஸ்யுத்தில் வனகவயநம் வனகவயநத்தைச் சொல்லுகிறதென்றே ஸாஸூகாரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருக்க ஜாதெயுகவயநஸ்யுத்தில் 'வ' டுகும் சுயடமாவது எங்ஙனே", 4-ல் இந்த வாஸாயிகரணந்யாயம்வஹுவயநத்திற்கு வனகதம் டுகும் சொல்லுமிடத்தில்தான் வரும் என்று ஆகேஷபகர் நினைத்திருக்கிறார். வனகவயநஸ்யு.....கவமதெ' என்பது பாட்டதீபிகை. இந்த ந்யாயத்தைச் சொல் துண்டு". 6-ல் ஆக வரணவடிம் நாராயணவரணத்தைச் சொல்லுகிறது. அதற்கு மேல் சிவவநம். அது எதற்கு சிவத்தைச் சொல்லும். நாராயணவரண'களுக்குத்தானே. அப்போது சிவவநம் எதைத் தள்ளும்.... முன் ஆகேஷபகர் வனகவயநவஹுவயநங்களானால் ஸுஹெய்யில் வ்யவஸ்தையில்லை. சிவவநம் இரண்டைத்தான் சொல்லும் என்று சொன்னாரே. அது புகுதத்திற்கு எப்படி வாயகம், பாதகமாயிராவிட்டால் அந்த நிரூபணம் சுஸஹுதமாகாதா? எந்த ஞானிவடி த்தின் மேல் சிவவநம் வந்திருக்கிறதோ அந்த ஞானிவடித்தின் சுயடத்திலுள்ள ஸுஹெய்யைத்தானே வசநம் சொல்லும்' 7-ல் "ஆகையால் சிவவநம்... தள்ளுகிறது என்று ஆச்சான் பிள்ளை சொன்னது இப்போது சுஸஹுதமாய்விட்டதன்றோ?" 12-ல் இனி ஆச்சான் பிள்ளைக்கு ஸ்ரீ நாராயணவரணாநு என்று சுவாடிநமே விபித

மென்று சொன்னதை விமர்சிப்போம்.... இதற்கு என்ன ஸமாதானம் ” என்றிவை முதலிய விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளையும் எடுத்து விசாரித்துக் கழித்து விட்டு இவ்வித மமுதியிருந்தால் அழகாயிருக்கும். இவருக்குத் தான் சரியான ஸபாதானம் வரவேணும்மென்கிற நிவட்டிய மில்லையே. இவைகளையும் எப்படியாவது கழித்திருக்கலாமே. அந்த ப்ரவ்ருத்தியும் சுஸக்யாய்விட்டதே.

57 ல் ‘விஜயத்திற்கு ஸ்ரூதிவாபகஸைசக்தி ய இசைந்து விட்டார்களே’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் பொருந்தாது. ஸ்ரீகாரிகாடிவட்டணத்திலும் ஸ்ரீஸாராஜாஜி மியிலுமுள்ள வரணாமிதி வசுதவுஷ்ட என்ஈற காரிகா தரண டுக்கதியை ஸேவித்தால் உண்மை விளங்கும். இதுத்தில் சிதம்பிரந்தாலும் வரணவடம் ஸ்ரீயின் வரணங்களையும் சொல்லலாம். ஆகையால் வஹுவநமே ரவேணும் என்கிற ஸ்ராயவிருஃகமான வடுவடுவகையின் ஈடித் த ஹு வமடம் பண்ணியன்றே முதலிரண்டு ராரி ககள் பூ திடுக் கின்றன. இதுவிஷயத்தை முன்பே விரி ரகக் காட்டினோம்.

வஹுவசுதவிஸபுநத்தில் ரக்ஷாவிஹ்வநஹாவபுக்ரா ஸி மிலும் வாஹு ரஸஹஸராவசாரததத்திலும் உயத்தில் ஸிவவநவிஷயமாக எழுதியிருக்கும் விஷயங் ள் சரியல்ல வென்று நிரூபணம் பண்ணுமிடங்களில் சரியன்று” டுடி மாவது எங்கனே” ஆ வாஸாயிக்ரணந்யாயத்தை வஹு வநத்திற்கு மாத்திரமாக விஸேஷித்துச் சொல்லவேண்டிய தில்லை” ‘ ஸிவவநத்திற்கு எங்கேயும் வேறு ங் யை டுடி மல்ல என்பதும் சரியல்ல’, ஸ்ராரோணிகமன்று’ அது எப்படி பூ டுத்தத்திற்கு ஸாய ம்” விஸிஷ்டஸூத்ர யடாஹெயை இ’ னுமறியவில்லை என்கிறது”, ஸிவவநத்திற்குச் சொன் து பொருந்தாது’ இதற்கு என்ன ஸமாதா ம்’ என்ன டுடிஷணம் இப்போது ஏற்பட்டது என்று இவ்விதமா உக் தி னை பூயொழித்திருக்கிறது. ரக்ஷா ரந்தத்திலோ என்றால், தம்முடைய சுவடிசை நிகமித்திருக்கிறார்’; ஸ்ரீயின் உவாயம் தத்வ 6

ஸ்சலாடி 'டெண்டே யிரு'கிறது என்றே விளங்குகிறது'
 'ஐஜுவான வழியில் வாய் திறக்க வழியில்லை', அர் திருவுள்
 னம் இன்னதென்றே தெரிந்துகொள்ளமாட்டாத ர்கள் அ
 ராத் தூஷிக்கப்பறப்படுவது வெகு ஆச்சர்யம்' 'இவ்வளவு பல்
 பஜமான வாதத்தை வைத்துக் கொண்டு தூஷணீயிராமல் மஹா
 சார்யர் னைப் பழித்து எழுதப் புகுந்தது ஹாலாஹலம்
 திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டு போதுபோக்குமவர்
 கள் வீணை வயநகரூபுவிஸையும் செய்யப்புகுந்தது' 'சுநெந
 ஸ்ராத்நொ ஷீஹாரீராவகூவெ வுஜ்ஜித ஹவதி'; சொ
 லா ஹி தெ, ஹுச டிஹி கவயிபுதவாஹா', சுதூத சுதூ
 டிவி ஸுபுத்திலே பார்து புழுதிப டத், ரர் ஆடம்பரமோ
 அதிம்' கியுஷ்டராய் ரமுதுகிரூர்' ஒரு ஸடியுத்தை
 ஹி நித்த அந்தோ இத்தனை ஆராரம்' செய்கிறீர்'
 'துட்பமான விஷய' னி' சிறிதும் ஆராய்ச்சியைச் செலுத்
 தாதே' ஸுஷ ராஹ்' செய்வது விஜயஸாஸூஜ்ஜாநவெ
 ஸுயுத்த ததே. விளக்கும் பூத்யுபிபுரா ஸுபு' 'ஸா
 ஸூராயு' களில் கல்' ன்' ஸரிக்கும்' 'ஹுஜெஹிவிஜ்ஜிபித
 ஸவயுரா ஷீஷ' துனிப்புல் மேய்வார் அ ந்றிலே பூ ஹ்
 கொ துவரிஹாஸெகுகிபாநமென்று பலதட சொ
 னாலும் ஸுநரூகியா ரது இவரெழுதி ப' 'தி னையிரே
 யீ' டும் ரசித்துப் பார்ப்பரேல், யஸ ராபி ந வஸூக்
 ஹத்யாபி' ஹ ஹரணாயுத்திற்கு இல' ரர்' இந்த பூ
 திவகூஷி னின் ஜ்ஜாநகிலே ம எத்த த்து ர' ப த யார்
 தாமறியார் அப்படிப்பட்ட குற்றத்திற்கு இலக் ராகும்படி
 கவி இயற்ற' ற்ற இ ர்.....ஹுரூவஹேஸவஸுஹ டகாவ
 மம் என் த் தட்டுண்டோ' ஹ ஹுரூஹதவெஹவநவிவகூ
 கொ ராஹ மூதே து' ஹி ஸுஹிசூவணபூபுபுபுந
 ஹ ஸுஹிசூரூபவரிஜ்ஜாநவ ஹ ஹுபுபுதி" என்று இவை
 முதலிய உ'திகள் பூயொமி' ப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி
 எழுதியிரு'கிறோ எ'று வீரரா ராசாரியருடன் நாம் நேரில்
 ப்ரஸ்தாவம் பண்ணும்போது அவர் ஷீஷ ஹாலம்செய்துவிட்டு,

வூதி பூஹூதிகளாலும் வரிஹரிப்பதற்கு சுஸக்யுங்களுமான
 டிபிஷணங்களில் ஒரு டிபிஷணமும் சுஸக்யுமும் இது
 வரையில் இவரால் வரிஹூதமாகவில்லையென்கிற சுஸம் எளி
 தாகப் புலப்பட்டே தீரும். ஆகையாலே இவர் ரக்ஷாவிலொ
 டுமஹாவபு ரஸிகையில் உவது பக்கத்தில் டெஸிகமுந்
 வணுதத்திற்கா வேதான் நான் ஜித்தது என்கிற அம்சத்தை
 ஹாவுக்கள் அறிவார்களா ” என்று சொல்லியாசைப்பட்ட
 ஸ்ரீஹேஸிகஸ்ரீஸுஹிவணுநரஹிவமான ஜநமவயத்தைப்
 பெற இவர் கீழித்தும் ஜநாநரத்தில் வுணுத்தைப் பண்
 னிற்றிலர் என்று ஸுஹூதரமாகத் தீர்ந்தது என்பதே.

மற்றொன்றும் அறியத்தக்கது. அதாவது சில வருஷங்
 களுக்குமுன் எளிந்த இவருடைய சில க்ரந்தங்களை முழு
 தும் பார்த்து இவரது விஷயபாவவாடிநவவரியை நன்கு
 அறிந்தபடியாலே யே ஸ்ரீஹேஸிகுயவாராடிஸ்ரீஸுஹி
 ளில் ஸுத பூடியத்தோடே விரவரிதயம் பண்ணின ஹே
 ஸுஜித் ள் அந்தக் க்ரந்தங்ளைக் கண்டிக்கும் விஷயத்தில்
 உபேகை செய்து கவையுவினவராய் நிற்கிறார்கள்
 என்பதே.

நமமுடைய இந்த ததுவொயிஸ் என்கிற மூநம் வெளி
 வந்தவுடனே இதற்குப்பதி மடங்கு அதிகமான பிராபல
 டுலஹூமிவெஸாடி ளாலே மாத்தாம் ஸுதமான ஒரு க்ரந்
 தம் வெளிவரப்போகிறது. இது தினம். அக்க்ரந்தத்தில்
 மக்கு வெகுவிதமான மருமதி ளை அளிக்கப்போகிறார்
 அனை நாம் வாக்கிகொள்ள ஸஜ்ஜர்களாக இருக்கிறோம்.
 இரு ஸுபூடியத்திலுமுள்ள ஸுயுலுவிதான்களே ! நீங்களும்
 பூபைசெய்து, வரப்போகிற அவருடைய க்ரந்தம் நம்முடைய
 வெகுமதி பூநாதத்திலேயே நின்றுவிட்டதா ? அல்லது விஷ
 யங்களைச் சிறிதாது உபபாதிக்கிறதா ? என்று விமர்சன செய்
 யும் விஷயத்தில் ஸஜ்ஜர்களாக இருக்கவேண்டும்.

லவடிஸாரதிவடா வெயஸ்ய யடுவொ ஸவதி” என்கிற இடத்தில் ‘ஷஷீஸ்ருதெ ப்ராஸ்யாஜீ ரொ கியாயாநிடு ஸாஸம் வெந ஸவடிஸாரதிக்காரதிவஸ்ய விஜஸ்யாநயட ஸ்ரஸஸஜைநாநயட்கு ப்ருதிஹதாநாதிதி ந்யாயெநதஸ்ய ப்ராஸ்யம் ஷஷீஸ்ருதெ ரஜிவெயஸவடிஸாரதிக்கயொவிட்குரோநவரம்பராவ வஸவரதயாடி வட்யுய்யலிஹாஜைவயம்வ்யு ஜீர வகெரயட்குடவவணிடிதம் என்று எழுதிய விஷயத்தை சுமஸுரித்து இவருக்கு ஜீர ஸகர்கள் பஹுமானமாகக் கொடுத்த சூ யட ஸ்வணீதர்” என்கிற திருநாமத்தை ஹவிஷ்யத்தான க்ரந்தத்திலும் நிலை நிறுத்திக் கொண்டாரா? அல்லது ஸொவவதி மா வில ‘கிவிட்டாரா? என்பதையும், இரண்டென்ன ஒண்ணது என்பதற்கு ஸ்யு விஸெஷத்தை காண்பித்தாரா? அல்லது அது விஷயத்தை மெள்ள விட்டுவிட்டாரா? என்ப தயும் அவச்யம் பராமர் சிக்கவேண்டும்.

அவர் எழுதிய விஷயங்கள் முழுதும் இத்தனை யனவே. ஆகிலும் இவ்விண்ணிஷய’ னை முக்கியமாகப் பராமர் சி’கவு. வன ஸ்யா ஹவ ஸ டாலா க்யதீநா வடுவட்வகிண ஸ்கிஸ்யாதிதி வு ஸாஸஸா விஷயெநாடிஸதாடி ரஜாராரோநுஜாவெந டாவெநாயயடுவெவிநா க்யதா ஜ்யாவிர்ம ஸெய ஸ்கிஸ்தாடிடுவொயிநீ |

ஹதி கூடுதாஸகூவ் , திருமலை நல்லான்ஹகூவதிட
ர மராரோநுஜாவெந விநவிதா
ததவொயிநீ ஸவடுணடா |

ஸ்ரீ தெ ரஜாராரோநுஜஹாடிஸிகாய நஃ |
ஸ்ரீதெ வெடினாராரோநுஜ ஹாடிஸிகாய நஃ ||
ஸ்ரீத ரஜாராரோநுஜ ஹாடிஸிகாய நஃ |
ஸ்ரீதெ திமரோஜஹாமுரடு ந
ஸ்ரீயடிமிரிநாயாய ஸ்ரீ தெ நாராய ஸய நஃ |

ஸ்ரீ விவரம்

ப. ம.	ரி	ஸ்ரீவிவரம்.
6	4	தவருபமான
9	23	ஸதா
10	6	கிரார். நாலாவது ஸ்தலம் ஐந்தாவது தொகுதியிலுள்ளதாகியாலே தனித்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆக
15	9	இப்படியானால்
17	9	விஸே
18	14	வாழ்க்கையும்
21	1	ஸம்பாஷினை யுபவத்திற்கு
.	24	யாஹூ மீடு ஸாஸ
6	15	கிடைத்த
7	10	இதைந்து ஆக
1	15	தீரத்தையும்
3	8	ப த
35	16	சூரஸ்
	17	வில்லை. இவ்விடத்தில் சிவவநத திற்கு வேறுகூடியுக்கூடும் விசு உண்டு. ஆகையாலே ரக்ஷாகாரர்சொன்ன சிவவநதெ ஷ்டீம் சேராதா என்று சொன்னதற்கு சிஷ்யபாந டுஷ்டா ...து' விஸேஷ வியாபா வானிநி நியமித்திருப்பது வாஸ்தவம். இதனால் எந்த இடத்திலும் வேறுவநத நத்தில் சிவவநதம் ரலாமென்று நெஞ்

- சிஞல்நினைக்கவாவதுமுடியுமோ வு
 வுகிவியெஷ்வாலியா திருமவத்
 திற்கும்வீவியெஷ்வாலியா ட
 திருமவத்திற்கும் தீவோமஸா ந
 மிருப்பதுகொண்டு வயஸுஸுஹுஷா
 டி மவங்களிலும் வதீவாயடாதி மவ
 ங்களிலும் தீவோ மலாமென் கூடு
 மே” என்றிவை முதலிய பதிலுரை
 கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று கவ
 னிக்கவேண்டும். திஷுமவநவ
 ஸோ மிதும் ” என்கிற வஸுதூத்
 தைக்கொண்டு வரண என்கிறவிடத்
 தில் மெ கு சரணங்கள் மெமெ று
 யாவாவது சொன்னார்களா ? இதென்ன
 மெயாவியவியதம்! இதென்ன மக்யா ய
 மெ மஸமம்!! இதென்ன மாவூவிஜா
 ந விஜிதி தம்!! பாருங் ள். இங்கு.
 38 ம்ரீகாரிகாடிவடணகாரருக்கும் அ
 ர அனுஸரித்து ம்ரீமெஸிகனுக்கும்
 40 12 வணகஸ்ததை
 25 வாயகம் வாய மா
 41 16 திபுத்திருக்கின்றன
 44 3 வ மரபில் இவ்வித மதி வைப மு ள்
 இவரால்

